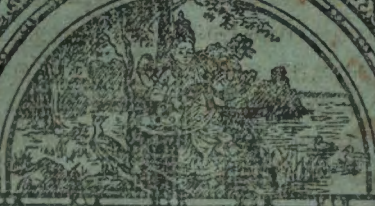

20120

വിദ്യാഭിവാദ്യം

വിഷയ വിവരം

1	മാതൃക-	225
2	നിഷ്കാശമാതൃക	'
3	ധനമാതൃക	273
4	രണ്ടാംശത്തിന്റെ ഉൽക്കർഷ ത്തിനുള്ള ചേരുക്കൾ	276
5	സുപുതൃക	279
6	കേരളത്തിലെ പുരാതനചിത്രക കലാഭിവിതാ	281
7	കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസചിത്രക	285
8	ധനഭിവിതാ	289
9	പുരാതനാധിപത്യഭിവിതാ	291
10	വിശ്വവിശ്വതയായ ക്ലിപ്തചിത്രക കലാഭിവിതാ	296
11	പ്രേമ	298
12	പ്രണയ പ്രഭാവം	303

വിദ്യാഭിവാദിനി മാസികക്കു ഒരുക്കൊല്ലത്തേ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടുള്ള പലതടേയും വരിസംഖ്യ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചിലും തപാലിലും ചാർജ്ജുകൾ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വി. പി. അയക്കുന്നത് വരിക്കാക്കു വലിയനഷ്ടമാണു. അടുത്തക്കും രണ്ടും മൂന്നും നാലും രൂപാ വരിസംഖ്യകൊടുത്തു് വരുന്നതുകൊണ്ടു് അതുപോലെയുള്ള വരിസംഖ്യയുള്ള ഈ മാസികകൊണ്ടു് പൊതുജനങ്ങൾക്കു് പ്രയോജനമുണ്ടെന്നു് അനുഭവപരമായിട്ടുള്ളതാണു്. വരിസംഖ്യയ്ക്കു് നൂറുണ്ടുള്ളതാണു് ഈ ലക്കംകിട്ടിയതുകൾ അടുത്തതുകൾക്കുള്ള വരിസംഖ്യ ലഭ്യമായ ഒരു രൂപാ-മണിയർദ്ധമായി അയച്ചു തരമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷെ വരിസംഖ്യയിൽ കുറഞ്ഞു അയയ്ക്കുന്ന മണിയർദ്ധം നന്നെ സഹിക്കുന്നതല്ല. എന്തു് മാനേജർ.

പുരാണസഞ്ചിക.

(അപ്പോദാപുരാണങ്ങൾ)

പ്രസാധകൻ വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.

നായർ, ഏ വലിച്ചത്തിൽ ഏ ഫാറംവീതംമൂന്നുമാസത്തിലൊരിക്കൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു്. പണ്ഡിതനും പാമനും ഒരുപോലെ സിദ്ധത്തക്ക വിധത്തിലും പുരാണകർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശം സഫലമാകത്തക്കവിധത്തിലും പട്ടങ്ങളും പ്രധാനമായി ഗദ്യങ്ങളും ഇടകലർന്നുപരിഭാഷപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതു, വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ അവർകളുടെ തത്ത്വമായ ശ്രീധർമ്മനമൊപ്പുറാണു് ഒന്നാലക്കം പുറപ്പെടുവിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു മുമ്പേ വരിസംഖ്യ ൨ ക. ഓരോലക്കത്തിനും ൧ ക. ൨ ന. വീതം. തപാൽ ചാർജ്ജുപറമേ.

മാനേജർ,

ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ—തിരുവനന്തപുരം

തയാർ!

തയാർ!!

പുതിയതും ഭേദഗതിചെയ്തതുമായ പലനിയമസംരംഭങ്ങളും അടങ്ങിയ

൧൦൯൭ - ൦൧൦൯൭

വിദ്യാഭിവാദിനി ഡയറി.

വിചിത്രമായ ബയൻറു്, ഒരുങ്ങിയ സൈസ്സ്, മിനുസവും കട്ടിയുമുള്ള കടലാസ്സ്. മദ്രാസ് ഡയറികളുടെ മാതിരിയിൽ ബട്ടൻ, പെൻസിൽ ഇവകളോടുകൂടിയതു് ൧൦൦൦തരം ൧-൯ വി. ൧൦. കാലിക്കോബയൻറുചെയ്ത ൨൦൦തരം ൧-൯ ൧൦. കാൽബയൻറുചെയ്ത ൧൨൦൦തരം ൧-൯ ൧൦. ഈ ഡയറി സ്വന്തം വക്കീലിനെപ്പോലെ സഹായിക്കുന്നതാണു്. ഞങ്ങളുടെ ഡയറിയുടെ ഗുണം മാനുവൽക്കുറവുള്ളതാണാൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഓരോതരത്തിനും പത്തുനൂറു കമ്മീഷൻകൊടുക്കപ്പെടും. എന്തു് എസ്. റി. റെഡ്യാർ & സൺസ്

വി. വി. ബുക്ക്—കൊല്ലം.

C. R. Ruvare
A. V. College

Trilon

വിദ്യാഭിവാഞ്ഛിനി.

“വിദ്യാധനം സർവ്വധനം പ്രധാനം.”

20120

പുസ്തകം ര. } ഏൻ. തുലാം. } ലക്കം വ.

മംഗളം.

നാളികാക്ഷന്റെ നാളീസരസിജാലോൽഭൂതമാലപീഠസത്തെ
 ഞാളുംമാധുര്യമേറും കവിതകളുചിതാത്മോൽബണം ചാത്തിയെങ്ങും
 കേളിപ്പെട്ടുള്ള നന്മാസികയിതുഞ്ചൊധാവിശ്വവിദ്യാത്മികൾക്കും
 കേളിക്കളോമരങ്ങായ് വില്പനക സുചിരം വിഷ്ണുഭാവപ്രസാദാൽ.

റവി എൻ. നമ്പൂതിരിയുടേതാണ്

മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലെ നമോമത്തെ
 ആട്ടത്തിരുനാൾ മംഗളാശംസ.

സ്വപാശ്ചം സ്വപാശ്ചത്തിന്നുസമമായത്തും സുകൃതിയി-
 പ്പരാതൈകസ്വാത്മപ്രകൃതിതിരുമുലം നൃപതിയെ
 നിരാതജംമേലും നിരവധിദിനംവഞ്ചിതവസുധാ-
 വരാഭോമത്തയ്ക്കിൻചരനിലയിൽ വാഴിക്കണമജൻ.

കവിതിലകൻ ഉജ്ജ്വല എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ.

സുഖാലുപതും നാലും
 തികഞ്ഞ കരുണാനിധി
 ചിരപ്രജകളെപ്പോന്നാൻ
 വരുന്നതുകണമീശ്വരൻ.

ദിവാൻ ബാലുർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള.

ജന്മാർന്നാലൊൻപതാണ്ടായ് നലമൊടുപചരി-
 ഉസ്ഥിരതപത്തിൽമുൻപേ
 സത്യാദിച്ഛോരഭ്യർ മുഴുവനമകല-
 ത്താക്കി മുലർക്കുങ്കൽ
 ഹൻപാളം പ്രേമമോടെ ദൃഢതരമനുരഞ്ചിപ്പു
 നീ വഞ്ചിമാതേ!
 നിൻപാതിവ്രത്യനിഷ്ഠാരതി നിരവധിയാമ്പ്
 നിൽക്കണേ നിഷ്പതങ്കം.

പട്ടം എൻ. കൊച്ചുളപ്പിള്ള എം. എ.

ധർമ്മംതാൻ ധരണീന്ദ്രനായവതരിച്ചാരുമാരാധ്യമാം
 കർമ്മത്താൽ കലികല്പമപ്പങ്ങളകലത്താക്കിപ്പരോഭിച്ചിട്ടും
 മർമ്മത്താഗ്രണി മുലഭൂപനിനിയും ഹൃദയാണ്ടുനിർബ്ബാധമാം
 ശർമ്മത്തോടു ഭീഷ്മതന്നു പരചിദ്രുപൻ പ്രസാദിക്കണം.

താഴകത്തു പത്തനംശ്ശേരിപ്പിള്ള

“ധർമ്മനമ്മുടെവംശമെന്തെ”മിതിപ്രാചീനമുദാവചോ
 മർമ്മമുന്നവഴിക്കുനിഷ്പാടമായ് സാധിക്കുമെൻതന്മുരാൻ
 ധർമ്മക്കോണി,ചിരം ഭീച്ചമരുവാൻശ്രീപത്മനാഭൻസദാ
 ശർമ്മാധിക്രമണച്ചിടട്ടെ, ഭഗവാൻലക്ഷ്മിക്കാക്ഷാഞ്ചിതൻ.

സംസകവി മൂലർ എ. ൧൦. പത്തനംശ്ശേരിപ്പിള്ള.

യദ്രീപാഗ്രേപ്രജാനന്ദനനടനചിലാസൈരഭാരതഭവൈശ്വ
 നദ്വൈവാങ്മ മിഥോമത്സരകലുഷധിനൈഃ പ്രാഞ്ചതോവഞ്ചിരദ്യം
 തന്മൂലക്ഷാപരത്വം, കൃതസകലകലാശാണസംശുദ്ധിയത്വം
 സോപാദ്യേനോസാസാഗംജനിസതത്വം ധാത്യതേസധാത്യത്വം.

നൃപസ്യതസ്ത്രോദ്ഭവതരപുണ്യ
 മഹാശ്വതുഷ്ഠിഷ്ടിതമോഹിസദ്യുഃ
 സശബ്ദയത്സുദനനഭാഗ്യ
 ഫലായിതംരാജശതാഭിഷേകം

കവേരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള.

ശ്രീമാൻശ്രീമൂലകക്ഷാശതമവനിതപോൽതരുവപ്പംസേഹപ്പം
 ക്ഷേമാധിക്രമജനങ്ങൾക്കനവരതമുദിച്ചുവേണാടുവാഴാൻ
 ശ്രീമാനുള്ള നന്തായമടിതളംപത്മനാഭ പ്രഭോ! നീ
 സീമാതീതാനുകമ്പാമൃതലഹരിപൊഴിക്കണമിത്തന്മുരാനിൽ.

വിപ്രൻ ജി നന്ദൻ.

വേണാട്ടിന്നുവിശേഷം, വിരയെഴും നീതിജ്ഞമന്തൻഭരണിൻ
കാണാകിയദൈവമച്ഛതപദാംഭോജാതളംഗായിരൻ
തുണാച്ചുതുയശോഹൃത്തതി, നവിധം ശോഭിക്കുമീമൂലകൻ
നീണാൾവാഴുന്നമേധവിത്രിയിലലംസൗഭാഗ്യഭാഗ്യാനപിതം.

ചെറുകോൽ എൻ. കൊച്ചുപിള്ളക്കുറുപ്പ്.

കുലീനശ്രീമൂലകുതിരിപരിവൃദ്ധഃപുണ്യനിവഹൈഃ
കലാസംഖ്യാതീതേവയസിക്രതപാദഃപ്രവേതി
കലേശോദ്യൽകീർത്തിഃകലിതജനതാനന്ദഭരണഃ
കലംകാപേതാത്മാവിലസതുമുദാചന്ദ്രമിഹിരം.

എം. ചക്രപാണിചാതുർ.

കീർത്തിപ്പുഷ്പങ്ങൾമാന്തിപ്പുതുമധുരമലശ്രീവിലാസോദയത്താ-
ലാത്തിക്കുന്നംവരത്തിശ്രീതജനതതിയിൽസാദ്രമോദംവളർത്തി
പേന്തുംമേൽതാചമേശാതലിവൊട്ടുകരമാംപത്രജാലഃപരത്തി
കാത്തിട്ടുംമൂലാജ്ഞാപസ്മരതവിങ്ങേറെനാൾ വാണിങ്ങേം.

ററി. വി. അഗസ്റ്റീൻ ഫെർണാൻഡസ്.

സീമാതീതഗുണങ്ങളാലവനിയിൽ സീതാചതിക്കൊത്തവൻ
ശ്രീമാൻശ്രീപതിപാദഭക്തനമൻ ശ്രീമൂലധാത്രിധവൻ
പൂമാതിൻകളിംഗോദായ് പുകൾപുരാപേറ്റുന്നപേർകൊണ്ടോരി-
ബ്ദുമാന്യസ്ഥിതിയിൽ ഭിച്വുവളരെക്കാലംവിളങ്ങേണമെ.

പേരകത്തു കെ. രാമൻപിള്ള.

ലാവസ്ത്രംകുറവില്ലൊത്തതമരോ ലംഘിച്ചുപോയിടുകി-
ല്ലാവശ്യപ്പെടുവോക്കുജീവനവുമാമുത്തും കൊടുക്കുംസദാ
പുവയൻറ പിതാചകത്തു, മതുകൊണ്ടോജോധിസാദശ്രമു-
ള്ളീവരൻതിരുമേനി താഴ്ച കലരാതെന്നും വിളങ്ങേണമെ!

നാട്ടകം പി. രാമൻപിള്ള.

അലസ്ത്രംലവമേശിടാതെ മുറുപോൽ ശ്രീവഞ്ചിരാജ്യത്തെതി-
ക്കാലത്തിന്നനുരൂപമായനിലയിൽ ഖ്യാതിപ്പെടുത്തിപ്പും
മാലാറിപ്പരിപൂർണ്ണിച്ചേർത്തുരേണം ചെയ്യുന്നമാജ്ഞാപൻ
“മൂലക്ഷാമണൻ”ജയിക്കു നുകരശ്രീപുണ്ടൂമെഛമിരം.

എ. അബ്ദുള്ളാൻകട്ടിവൈദ്യർ.

കാണം ഹിന്ദുജനത്തിനുണ്ടു, പെരുനാൾ നസ്രാണികൾക്കു, വിധം
 ഉറുണുമാക്കിമകൃസ്തുസ്സു, മുഹറം മുസ്ലിംജനങ്ങൾക്കുതന്നെ
 കാണപ്പെട്ട സമസ്തലോകസുദിനം മുഹർക്ഷമാനാണവ-
 ഞ്ഞത്തിന്നിടയില്ല മുഖമിതുപോൽവത്തിച്ചുവലിക്കണം.

ആർ വാസുദേവൻകന്താ:

മുരന്തകനിരന്തസദിനമഭിതീയുക്കു:പ്രജാ-
 ഹൃദന്തനിരന്തപ്രഥിതരക്ഷണാനന്ദദാ:
 ജലാന്തപസുന്ധരാധിസുഖേനജീയാൽപരം
 പ്രശാന്തരക്ഷാമുപകൃതിമുഖഭൂപാലകു:

ആർ. കൃഷ്ണൻ കണിയാർ.

താരാർമാതിരിന്തരക്കുടുംമുഹൂർത്തവുരന്തവുരന്തകാൽതാ-
 ലാധിയ്ക്കുന്നരാജാപയമകടമഹാരാമമീമുഖഭൂപൻ
 താരാനാഥപ്രതാപപ്രചുരിമതിരളംകീർത്തിയേററപരത്തി-
 പ്ലാരാജാശാസ്ത്രദാത്യാദികളൊടുവിജയിക്കണമാംസാമന്യന്മാരും.

വൈദ്യൻ കെ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള.

വഞ്ചികുടുംബകുടുംബിനിടിലതിലകമായ്സ്സജ്ജനാംഭോജപാളി.
 ഞ്ഞൊതാദിത്രനായിക്ഷിതിവരമകുടാമുഖസദതമായി
 ഞ്ഞിടുംമുഖഭൂമീശപരന്തെതിരനാളേവമാകല്പകാലം
 ചെഞ്ചമ്മലോകർമ്മാഷിപ്തനിനകൃപയന്നയ്ക്കുട്ടെത്രീപത്മനാഭൻ.

ഗോവിന്ദൻ വൈദ്യൻ.

വിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരപ്പരമതകരുമാറുള്ളകൃത്യങ്ങൾചെയ്തി-
 ട്ടുദ്യോഗലൈശ്വരികുട്ടിപ്പരിത്രജനമനംചുട്ടചട്ടത്തെനീക്കി;
 പ്രദ്യോതദണ്ഡിരാജാപയനവംശിരാഭ്രഷണംമുഖഭൂപൻ
 ചദ്യോതാഭൻജയിക്കുന്നിതസുധിസുചിരംകാക്കണേ!വഞ്ചിരാജ്യം.

മുതുകുളം കെ. സി. കാർത്ത്യയനിശാജ.

അൻപൊത്തിയിളകാത്തിട്ടന്നമനുജാധീശേശനെൻതമ്പുരാ-
 നൻപത്തൊൻപതുമഞ്ചുമിന്നതിരനാൾനീചേർത്തുവക്ഷീപതേ!
 നിൻപത്തേഗതിയെന്നറച്ചമരുമീവഞ്ചിശപന്നല്ലവും
 തുൻപത്തിന്നിടയാക്കിടാതെപുരുഷായസ്സന്തികയ്ക്കേണമേ.

എം. എസ്സ്. നീലകണ്ഠയ്യർ

നാനാസമുദ്രഗോക്കുടുംപുണ്ടുപുകുളായിടമ്പുകാരെത്താടും
നാനാഭൂതഗണങ്ങളിൽസുകുതനാപീയുഷവർഷത്തെതാടും
പീനാതകമകറിയിക്കുവലയംകൊക്കുന്നസദ്വൃത്തനാം
മാനാർഹൻമുളമുലഭൂപതിചിരഭംഗാവളങ്ങിടണേ.

അപരിചിതൻ

എ. കെ. കുറുപ്പൻ.

“നാട്ടിന്നുനന്മയളവെന്നി, പളത്തിന്മാനോർ
നാട്ടിന്നുതുല്യമാർമുദഗുപാപ” നിന്മം
പാട്ടിൽപറഞ്ഞുചെറുകുട്ടികളുംപുകഴ്ത്തും
രാട്ടിന്നുനിത്യസുഖമേകുക! പത്മനാഭാ!

ചൊല്ലിപ്പോയ

ടി- അയ്യങ്കുട്ടിപ്പിള്ള.

മാലല്ലംജനതയ്ക്കുടിക്കിലനരാപത്തോടരാറീടുവാൻ
കുലത്തൽശുഭമാനീവൃത്തിയുളവാക്കീടുംകൃപാവാരിധി
മൂലകുടുംഭമാണെന്തസുഖത്തിരുവയസ്സാരന്താലോകരെ!
മാലററിന്നറുപത്തിനാലിര! കടന്നീടുന്ന; കൊണ്ടാടുവിൻ!

അപരിചിതൻ

പി. ജി. കുറുപ്പൻ.

അവിദ്യാത്മപ്രജ്ഞൻവിവിധതരവിഷാദങ്ങളേവേ വിടുത്തി
ബാലാവിശ്രേയസ്സുടിക്കുപടിവേകഭംഗാത്തടത്തിൽപ്പുറത്തി
സേവിപ്പോക്കുതരശ്രീയരളിഅനുഭവനാണിടുംവഞ്ചിഭൂപൻ
ഭൂവിൽസൈപരസുഖിക്കുന്നതിനുകനിറുത്തുപത്മനാഭാഽലിയുഗം.

അപരിചിതൻ

പരമേശ്വരവർഗ്ഗൻ.

പാരിച്ചമോദമൊരുപോൽപ്രജകൾക്കുനാകി-
പ്പോരുന്നമൂലമുഗുപാലനിതേയിധത്തിൽ
പാരിന്നുനാരമനയുടിച്ചപുഞ്ചരയ്ക്കും
ഭൂരക്ഷയെപ്പിലസാൻകനിയുളളഭൈരം.

അപരിചിതൻ

വൈദ്യൻ എം. എസ്. കൃഷ്ണൻ.

ജനാധിപതിമൊലിയുംസുമതിവഞ്ചിരാജർഷിസ
ജനാധിപതിൽമദ്ധ്യമായ്വിലസിടുന്നശൈലിപ്രിയൻ
അനായമനേകനാൾകരുണയൊത്തുഭൂകാക്കുവാൻ
ജനാർദ്ദനനയയ്ക്കുനേ. നരസിംഹാക്ഷിയാൽവീക്ഷണം.

അപരിചിതൻ

എൻ. രാമേശ്വരനാരായണൻ.

ധർമ്മത്തിന്നൊന്നൊരുമുഖമിയന്നൊരുമ
വർമ്മാഭിധാനനവനീശനിളാതലത്തിൽ
ശർമ്മനമുഷ്പലതിരണയിച്ചുദാ-
ധർമ്മങ്ങളൊത്തുബാഹുവാമമന്നിടട്ടു.

പി. ജാനകിയമ്മ

ഈമന്നിൽപ്രജകൾക്കുവേണ്ടിസുഖ മാതൃജീവിച്ചുമേച്ചെന്നാരി
ശ്രീമൂലംതിരുനാൾമാമീശമണിയഃ ശ്രീരാമരാജനീതാ
കേമത്തോടടുപത്തിനാലുതിരുനാൾസമ്പൂർണ്ണമാകുന്നു; സ-
ലാമത്തോടിനിറുതുവർഷമിതുപോൽകൊണ്ടാട്ടുമുണ്ടാകണം!!

ആർ വി. നായർ

മാലേതുമണയാതുഴി
പാലനംചെയ്തുപോരുമീ
മൂലമാട്ടുചിരംപാഴാൻ
കാലകാലൻതൂണയ്ക്കുനേ.

പി. കെ. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള.

മൂലഭൂപാലനിക്കോണി
പാലിച്ചെന്നുമിതേപിധം
മാലുചേരതമന്നീടാൻ
കാലകാലൻതൂണയ്ക്കുനേ.

കെ. എസ്. കൊച്ചുപ്പൻ

നാരായണന്റെ പദതാരിലമേരുകേട്ടാ
നീരാജനംനിയതയും നിയമനചെയ്യും
ശ്രീരാമവർമ്മക്കുലശേഖരമൂലഭൂപ
നോരായിരംസമകളുഴി ഭരിച്ചിട്ടിട്ടെ.

കെ കേശവൻ

നിരൂപമനിരൂപകുപ്പാവാൻജാതനായി-
ട്ടുപതുമമനാലും വെച്ചിപ്പോൾതികഞ്ഞു
തിരുവടിയിടമെന്നും വാഴുവാനീശ! പാശം
കരുണയൊഴിതുകാലം നി കടാക്ഷിച്ചിടേണം.

മുകുന്ദയിക ജേസഫ് വാ. പുര.

ധർമ്മത്തിൻകാതചായ്ത്തൻ കഴുവീണപണിയുണാക്കുകല്ലു. റായ് സൽ-
ക്കർമ്മത്തിൻമുത്തിമത്തായ് മുരഹരപാണാംഭോജസേവാഗ്രനായി
ശർമ്മത്തിൽതൻപ്രഭാസദ്ധായമതുപുലർത്തക്കപോൽരാജാക്കു-
മർമ്മനോക്കിഞ്ചേരിക്കും നരപതിസുചിരംവാഴണംമൂലഭൂപൻ

—വൃന്ദാ— ഹരികൃഷ്ണൻ പാലൂർ പി. രാമൻപിള്ള.

ഭാനത്താൽവലി, തപഃഖോധമതിനാൽ വാചസ്പതിക്കൊത്തവൻ
നാനാമാനുഷവാഞ്ചരിതങ്ങളുതാൻ സന്താനവൃക്ഷോപമൻ
ഉന്നംവിട്ടിഹവഞ്ചിരാജകുലമാമണ്ഡിക്കുളൈവായു ക-
ന്താനാകുന്നതുമൂലഭൂപതിചിരം വേണാടുപാണീടണം.

കരജ്ജൽ പി. രാഘവപിള്ള,

“മത്താധ്വന്ധരതനോ” എന്നമട്ട്

പല്ലവി—പാലനംചെയ്തിടണം, മൂലഭൂപൻ—(പാലനം)

അ--പ—മാലകുന്നനേകംനാൾ പാലാഴിനിലയനാ!—(പാലനം)

പരണം--പങ്കജനാഭോദപങ്കജപാർവ്വതപാരിൽ

തങ്കംസങ്കടമെല്ലാം ശങ്കയെന്നിയെ തീർത്തും—(പാലനം)

ദുർല്ലഭമെന്നെചൊല്ലും സ്വർല്ലോകസുഖജാലം

ചൊല്ലാളും ജനങ്ങളിലുല്ലാസാലുളവാക്കി—(പാലനം)

ഭോഷാഹീനയാമാത്രഭോഷാപോഷണത്തിനായ്

തോഷപ്പുകയത്താംശേഷിപോലിടംചെയ്തും—(പാലനം)

മംഗളഗുണനും ഭംഗിയോടിണങ്ങിടും

തുംഗഭഗ്വരാനിജ ഭാഗീനേയരുംചേന്നും—(പാലനം)

വേലാതീതംവിരാജിപ്പൊരു വിമലയശസ്സാൻവഞ്ചീശവംശ-
സ്താലാഴിക്കുള്ളിൽനിന്നും പ്രഭയൊടുദിതനീമൂലഭൂപാലചന്ദ്രൻ
നാലാശാന്തംവിളക്കി, ജ്ജലധികരകവിത്തൊഴുഭൂലോകമെല്ലാം
കീലാലത്തിൽകളിക്കുന്നതുവരെ, വിളയാടിടണംവിശ്വനാഥാ!

—വൃന്ദാ— പരട്ടാളി പരന്നാകേന്നുയർ

കമ്മി. കട്ടു തടന്നവനമല്ലിത്ര

ശ്രീവഞ്ചിഭൂമിയെപ്പാലനം ചെയ്യുംശ്രീ

മൂലർക്ഷജാതനാം രാമവർമ്മ

മേലുമനേകം—സമകളിൽ

ക്ലേശഹരിതം—ജനങ്ങളെ

സൗഖ്യമോടെ—ഭരിക്കുവാൻ
 ശ്രീലാലസനാക്കുന്നാൻ
 ശ്രീകൃഷ്ണകൃപയ്ക്കായിരം—ചേലോടെ
 യജ്ഞവികൃഷ്ടിടന്നേൻ—എന്നും
 വാഴ്ന്നേണങ്ങളുടെ ഭാഗ്യതാനും
 തൈത്രാരിപാദാരവിന്ദാർച്ചനം—ബാഹു-
 കൃത്യമായ് ചെയ്യുന്നോരിക്കുറിയിശൻ
 കാത്തിക്കാരുതൻ—ധർമ്മരാജാ
 വാണിരുന്നപോൽ—ബാഹുകാലം
 ലക്ഷ്മീശക്തോ—നിരന്തരം
 അശ്വേതമോടായസ്സുകളെല്ലാമെ
 വലിച്ചുവാഴ്ന്നേ ലക്ഷ്മീശാ!
 ശാസ്ത്രപാണ്ഡിതബാഹുകാലമിനിയും ഭരിച്ചിടന്നേ!

വി. ആർ. പരമേശ്വരൻപിള്ള.

സദാസദാചാരപരാധപരാനാ
 മാപാദയന്തിവിമലംവികാസം
 ശ്രീമൂലതാരസ്വമനോഭിരാമാ
 പ്രഭാവിഭാതപക്ഷയമംഗളശ്രീഃ

സി. കെ. കുമാരൻ.

പുണ്ണിന്ദുവിനാസമനായിവിളങ്ങിടുംഭൂ-
 വിണ്ണോപമൻസുഖമൊടൊത്തിനിമൂലഭൂപൻ
 പുണ്ണശരാബ്ദമവനീഭരണംനടത്താ-
 നണ്ണോജ്ജ്വലാഭഗവൻവരമേകിടട്ടേ.

കിളികെല്ലൂർ എൻ. അയ്യപ്പൻപിള്ള.

ഈനമെത്തനതാത്മജക്ഷസമമായ് പാലിച്ചുപോരുന്നൊര-
 സ്ത്രീനശ്രീലസിതൻകലാസമവയസ്സേലുന്നമൂലർക്ഷജൻ
 സാനന്ദംചിരകാലമിത്തിരുന്നസ്സീനാടുവാണിടുവാൻ
 ദീനത്രാണപരയണൻനിഖിലലോകേശൻകടാക്ഷിക്കണം.

തെക്കേവിട്ടിക കേ. സി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള.

അമൃതഗുഹനുംപൂർവ്വയണിയുമിളംകല്പകക്കാവുകൂപ്പും
 ശ്രീമൂലസ്ഥാനമായിപ്പുകർപ്പുലതമിളാനാകമാം വഞ്ചിരാജ്യം
 ധീമൂലോദ്യുന്നയശ്രീയൊടുസുരപതിയെപ്പോലെക്ഷിക്കുമസ്സൽ
 ശ്രീമൂലംതന്മുഖൻ വാണരമകസുചിരം പത്മനാഭപ്രസാദാൽ-

“വിദ്യാഭിവാഞ്ചിനി”

ധനശാസ്ത്രം.

മുഖവുര

ജ-കേരളവർമ്മജോ.

ഇന്ന് നാം ലോകത്തിൽ കാണുന്ന സകല അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളുടേയും ഉത്ഭവം ധനസംബന്ധമായ കഴപ്പുകളിൽ നിന്നാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ നൂറു വത്സരങ്ങൾക്കിടയിൽ ലോകത്തിൽ ഐശ്വര്യം പതിന്മടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, സമ്മതിയ്ക്കാമെന്നു വരികിലും, ജനസാമാന്യത്തിന് പഠനത്തക്കവണ്ണം അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിന്, പൂർവ്വചരിത്രമണ്ഡലങ്ങളിലൊരപോലെ പ്രചാരമുള്ള വിദ്യപ്രസരിത്തകൾ സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. പരിഷ്കാരംകൊണ്ടും ഐശ്വര്യംകൊണ്ടും മുന്നണിയിൽ നിലുറ്റതും, അമേരിക്ക, ഇംഗ്ലണ്ട്, ജർമ്മനി എന്നിരാജ്യങ്ങളിൽ ധനചാമ്പാരം, കൃഷിക്കാരുടെ പണിമുടക്കുമാനം ഒരു ധാരണസംഭവമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അനേകായിരം കൃഷിക്കർ വേലയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. വേലയുള്ളവർതന്നെ പണിമുടക്കുന്നതുകൊണ്ടു പ്രവസായങ്ങൾക്ക് നേരിടുന്ന നഷ്ടങ്ങൾ അപരിഹാര്യങ്ങളാണ്. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ സമസ്തിവാദക്കാരുടെ സംഖ്യ പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. റഷ്യയിലുപോൾ നടക്കുന്ന പൈശാമിക പ്രവൃത്തികൾക്കുള്ള കാരണവും ധനക്കുറവുപ്രഭുത്താലുണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ വേല മൂലധന സമരം നാംകൂടും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതിനൊട്ടും അതുതല്പരനല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, കഴിഞ്ഞശതാബ്ദത്തിലുള്ള അഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടു, ധനചാമ്പാർ ക്ഷേമരഹിതമായിത്തീരുകയും വേലക്കാരുടെസ്ഥിതി വളരെ ദയനീയമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു, കാര്യകാരണങ്ങളെ ക്ഷമയോടുകൂടി ചർച്ചചെയ്യുന്നവർക്കു ഏകദേശം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ഈ അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞലോകമദ്ധ്യയുഗംകൊണ്ടു പതിനടങ്ങു ശതകമിത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പ് ലണ്ടനും പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നമെങ്കിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം ഒരുശതാബ്ദം കഴിയുന്ന മെന്നാണ് ധനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഐശ്വര്യത്തിന്റെ വള നിലമായിരുന്ന അഭൂതസ്ഥിതിയോടൊരിത്ര മദ്ധ്യസ്ഥിതിയിൽ താഴ്ന്നുപോകുന്നു.

രാജ്യത്തിന്റെയും, ഒരുപണ്ഡത്തിന്റെയും ഭക്ഷണത്താൽ നിറുത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതൊരു പൗരന്റെയും ശ്രദ്ധ ആദ്യമായി പതിക്കേണ്ടതു്, ധനസംബന്ധമായ കഴുപ്പങ്ങളെ നീക്കുന്നതിന്നും, ധനോല്പത്തിമാർഗ്ഗങ്ങളെക്കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിന്നുമാണ്. ധനശാസ്ത്രസംബന്ധമായി നല്ല അറിവു് സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ് മാത്രമേ ഇക്കാര്യത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നതിന്നു് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇന്ത്യയിലെ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ഈ ശാസ്ത്രത്തിന്നു് വേണ്ട പ്രാധാന്യംകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് പരിതാപകരമെന്നെ. ധനശാസ്ത്രത്തെ കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ വേണ്ടതാണെന്നു് മലയാളികളിൽ അപൂർവ്വംചിലർക്കു മാത്രമേ മനസ്സിലായിട്ടുള്ളൂ. നമ്മുടെഭാഷയിൽ ഈ ശാസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭാവമാണ് ഇതിന്നു കാരണം. ധനശാസ്ത്രത്തെ കുറിച്ച് ചെറിയചെറിയപാഠങ്ങളായി ഉപന്യസിക്കാമെന്നു് ഞാൻവിചാരിയ്ക്കുന്നു.

പാഠം (൧)

ആദ്യമായി ധനശാസ്ത്രമെന്നൊക്കെന്താണെന്നു് വിചാരണചെയ്തെങ്കിലിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വിഷയം വളരെ ശാഖമായിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നതുകൊണ്ടു്, ഇതിന്റെ ഒരു വിവരണം എളുപ്പത്തിൽ കൊടുക്കുന്നതിന്നു സാധിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യന്റെ സാമൂഹികവ്യാപാരങ്ങളുടെ ഒരുപ്രായത്തെ കുറിച്ചു് അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ സഹോദരങ്ങളോടുള്ള ഇടപാടുകളുടെ ഒരു വകുപ്പിനെ കുറിച്ചു്, ഉള്ള വിവരണത്തിന്നു് ധനശാസ്ത്രമെന്നു് പറയാം. ഈവിവരണത്തിൽനിന്നും പ്രധാനമായി ഒരു സംഗതി കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതാവിതു്, സ്വന്ത പ്രയത്നംകൊണ്ടു് മാത്രം അത്യാവശ്യം നിർവ്വഹിക്കുന്ന, ദാമ്പ്യൻപുരുഷന്മാർക്കു് സോപിനെ പ്രോലുളു ഏകാന്തവാസിയുമായി ധനശാസ്ത്രത്തിന്നു് യാതൊരുബന്ധവുമില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു. പ്രസ്തുത പരസ്പരസഹായത്തോടുകൂടി ഉത്തമ രീതിയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു സമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ വ്യാപാരങ്ങളെയാണു് ഈ ശാസ്ത്രം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ തുനിയിക്കുന്നതു്. ഇതുകൂടാതെ ഇതിൽനിന്നും, ധനശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാനഉദ്ദേശം മനുഷ്യതം ധനപുരത്തുള്ള സംബന്ധം, അവന്റെ അവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിന്നുപയോഗമുള്ള സാധനങ്ങളെ ശേഖരിയ്ക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന ശ്രമങ്ങൾ, തദവസരത്തിൽ സ്വ സഹോദരങ്ങളുമായുള്ള വ്യക്തികളുടെ രീതി, എന്നിത്യാദി വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുയാണെന്നു് വ്യക്തമായല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ ധനശാസ്ത്രം, മനുഷ്യനെ, പ്രധാനമായി, അവ

ശ്രീകൃഷ്ണൻ, ചേലചെയ്യുന്നവൻ, സന്യാസക്കാരൻ, ചെലവുകാരൻ എന്ന് തമഃ തിരിച്ചശേഷം അവന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളുടേയും ഏകോ ദേശവും അവശ്യനിർമ്മാണത്തിന് അത്യാന്തപേക്ഷിതമായ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ നമ്മെ വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.

■ സമുദായാംഗത്തിന്റെ നിലയിൽ ഒരു മനുഷ്യന് അനേകം കെട്ടുപാടുകളുണ്ട്. മതം, ധനം, രാജനിയമം, സമുദായം ഇത്യാദി നാനാ വകുപ്പുകളിലും ഒരാൾക്ക് ദിവസേന ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അസ്ഥിതിക്കു ഇവയെ ഒരു ഘണ്ഡിതമായ പരിചിതങ്ങളിൽ അടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു എത്രമാത്രം സാധ്യമാകുമെന്ന് അലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവ ഓരോന്നും പ്രത്യേകം പരിഭോധനയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും.

ഇവയിൽ ഏതിടപാടിനെയാണ് ധനശാസ്ത്രം വിവക്ഷിക്കുന്നതു എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരുവന്റെ അവശ്യനിർമ്മാണത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പേഴ്ചകളെയാണെന്ന് പറയുന്നതിലേടും മടിയ്ക്കാനില്ല. തീരെ അപരിഷ്കൃതസമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ അന്യ സഹായംകൂടാതെ അഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിന് സാധ്യമാകൂ. പരസ്പരസഹായമാണ് സമുദായികജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണം.

പത്തൊമ്പതാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഷാസ്റ്റേറ്റ് എന്ന ധനശാസ്ത്രജ്ഞൻ അവശ്യം, ശ്രമം, വ്യക്തി, ഈ മൂന്നു വ്യാപാരങ്ങളേയും ധനശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലതത്വങ്ങളായി ഗണിക്കേണ്ടതാണെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിവക്ഷ വളരെ സങ്കുചിതമായിട്ടില്ലെന്നാണ് അധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ചോദ്യം. ഈ ചോദ്യം ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വന്തപ്രയത്നം ഒരുവന്റെ അവശ്യനിർവ്വൃത്തിവരുത്തുന്നതു പ്രകാരാന്തരേണാണ്. ഉദാഹരണമായി ഒരു തൊഴിൽക്കാരന്റെ പ്രവൃത്തിയെ കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക. ഒരുക്കുറിയാൻ കടകെട്ടുന്നത്, തനിക്കു, തന്റെ കുട്ടികൾക്കോ, പിടിച്ചുനടക്കുന്നതിനായിട്ടല്ലല്ലോ. കൈമാറാതെ കോണസാധനങ്ങൾ മുതലായവവാങ്ങുന്നതിനാകുന്നു, ചേലചെയ്യുന്നത്.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഏല്പാടുകളിൽ കൈമാറങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥകൾ, സാധനങ്ങളുടെവില, ഇവരണ്ടിന്റെയും മാനദണ്ഡമായിരിക്കുന്ന നാണയങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്താനും, ഇത്യാദി ചർച്ചകളിൽ ഒരുവന്റെ ശ്രദ്ധപ

തിയേണ്ടതിരിക്കുന്നു. അവശ്യങ്ങൾ വലിക്കത്തോറും സാധനങ്ങളുടെ എണ്ണയും കൂടണം. ഇതിനു വലുതായ മൂലധനം, വേലവിഭാഗം, യന്ത്ര സഹായം, വ്യവസായശാലകൾ ഇവയുടെ സഹകരണകൂടാതെ സാധിക്കുന്നതുമല്ല. ഇവ സംബന്ധിച്ച അനേകം സംഗതികളുടെ ശാസ്ത്രീയമായ അറിവ് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അടുത്ത പ്രധാനവിഷയം ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിതരണമാണ്. ഇപ്പോൾ മിക്കവ്യവസായങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനം കൂട്ടുമെമ്പലായാണ്. ഇതിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നവർക്ക് തക്ക പ്രതിഫലം വീതിയ്ക്കുമ്പോൾ, പാട്ടം, കൂലി, പലിശ, ലാഭം ഇവയ്ക്കു പ്രാധാന്യം നേരിടുന്നു. വില നൽകും അപ്രധാനമല്ല. പ്രാബല്യമെത്തമായി വിലക്കുന്നവരും, വാങ്ങിയെന്നവരും, ദുഃസ്ഥിതിയാകുകൊണ്ടു്, ബാങ്ക് ഏറ്റെടുത്ത്, ഇറക്കുമതി, മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളെ കുറിച്ച് അനേകസംഗതികൾ അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. കരം, കടം, എന്നീ വകുപ്പുകളിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം, സമുദായത്തിന്റെ ബാല്യത അടിയായ വിഷയങ്ങൾ ധനശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങളാണ്. അവകളുടെ നോക്കുമ്പോൾ ധനശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനം കൂടാതെ ഒരുപറ്റിച്ചു കയ്യിൽ സാധിച്ചു നിൽക്കുന്നവർക്കു് പ്രാസാദാനെന്ന് വ്യക്തമായിരിയ്ക്കുമല്ലോ. അതതു കൊണ്ടു് ധനശാസ്ത്രത്തെ സാമൂഹികശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന വകുപ്പായി കരുതേണ്ടതാണ്.

(തുടരും)

രാജവംശത്തിന്റെ ഉൽക്കർഷത്തിനുള്ള ഫേതുക്കൾ.

III

കെ. പി. ഫാമിനാമർമ്മ.

വകുപ്പുകാരം.

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ലക്കങ്ങളിൽ “രാജവംശം എന്ന നാമകരണത്തിന്റെ ചരിത്രം” “രാജവംശത്തിൽ കവി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഫലം” എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വിചിന്തനം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ പ്രസ്തുത ലക്കം പതിപ്പിൽ കാവ്യാനുരങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഉൽക്കർഷാധകങ്ങളായവർക്കും പുറത്തുവന്നവർക്കും വിചിന്തനം:—

എന്തായാലും, ക്ഷമയും, സന്തുലിതവും, പ്രത്യേകവും, നതിസംയുക്തങ്ങളായ വസ്തുക്കളുടെ രചനാവിശ്വാസത്താൽ അല്പിതവും, സുവൃത്താലംകൃതവും ആയ വാക്യഭാവങ്ങളാൽ കഥാപാത്രവിനെ വർണ്ണിച്ചു സൂക്ഷ്മ യാഥാർത്ഥ്യം ഉണ്ടാക്കി വായനക്കാരുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നവോ അതാകുന്നു ഉത്തമമായ കാവ്യം. ഇങ്ങനെ സൂക്ഷ്മയാഥാർത്ഥ്യം ഉണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എവിടെ എന്തെല്ലാം എങ്ങനെയാണെന്നു വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് എന്നു നമുക്കു ആദ്യവാഗ്ദം ഒരു പരിശോധിക്കാം.

“കപസൂത്രപ്രവേശം” എന്നാരംഭിച്ചു “ഭർതൃപ്രാപ്തം” എന്നുള്ള അവസാനത്തോടുകൂടി പന്ത്രണ്ടു പദ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഈ സൂത്രപ്രവേശത്തിൽ ഭീഷ്മൻ തുടങ്ങി അഗ്നിവർണ്ണനയെ വെൺ സാമ്രാജ്യത്തോടു് അപകടനങ്ങൾ ഇതിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആരംഭിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിർവ്വഹണപരിപാടിയിൽ കവി ഇഷ്ടദൈവതാനന്ദസ്തോത്രാത്മകമായ മംഗളം “വാഗർത്ഥാവിവ” എന്ന പദ്യം കൊണ്ടു് ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു “കപസൂത്രപ്രവേശം” എന്നു ഗ്രന്ഥമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് പറഞ്ഞതിൽ വായനക്കാർക്കു് അതിന്റെ വേദ ആദിയെന്നതിന്നു് ആഗ്രഹമുണ്ടായേക്കാം. “വാഗർത്ഥാവിവ” എന്നു കാണുന്ന ആദ്യപദ്യം ശബ്ദം കൊണ്ടും അർത്ഥം കൊണ്ടും നോക്കുന്നപക്ഷം സുസ്ഥിരാചനയായ രസം ക്ലാസസം ആയ ഏതാ ഒരു ബ്രാഹ്മണനാൽ പിന്നീടു് ചേർക്കപ്പെട്ടതാണു് എന്നു വിചാരിക്കുന്നല്ലാതെ കാളിദാസകൃതമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. “വാഗർത്ഥാവിവ, കപസൂത്രപ്രവേശം” എന്നീ പദ്യങ്ങൾ കൂടേണ “ഭാരതം ദോഹിതം ഭാരതം! ഭാരതസുപസമനീതം മഹാഭാരതം ശരമുദ്ര ചക്രീകാശവർദ്ധി” എന്നീ ശ്ലോകത്തിന്റെ പൂർവ്വാത്തകാലങ്ങളുടെ സാമ്യം വഹിക്കുന്നുവെന്നു് അതാതു കളുടെ രചനാഭേദത്തെ സൂക്ഷ്മമായി അദ്ധ്യക്ഷനോക്കുന്നപക്ഷം ഏതു സൂക്ഷ്മതയും ബോധ്യമാകുന്നതാണു്. വിശിഷ്ട “പാർവതീപരമേശ്വരൈ, ഭാരതീബ്രഹ്മാണൈ ജാനകീരമണായകൈ, അരുന്ധതീവസിഷ്ഠൈ” ഇത്യാദി പദങ്ങൾ ആശീർവാദപ്രവചനമെന്നുവരായ ശ്രോതൃത്വമാർ പ്രയോഗിക്കുമെന്നല്ലാതെ ഒരു മഹാകവി ഉത്തമമായ ഒരു മഹാകാവ്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കും എന്നു പറയാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ മഹാകവികൾ പ്രസിദ്ധവും, ലളിതകോമളവും ആ

൧. ലിഖിത പദ്യം ൧൯൧൩ ജൂൺ ൨൪ ദശരഥൻ പ്രസിദ്ധമാക്കിയ കവിത അതിഥി വനിതാധ്യക്ഷൻ നല്ല മനസ്സോടെ പരിശോധിക്കുകയും അതിൽ പല ഭാഗങ്ങളും പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ൨. പദ്യം ൧൯൧൩ ജൂൺ ൨൪ ദശരഥൻ പ്രസിദ്ധമാക്കിയ കവിത അതിഥി വനിതാധ്യക്ഷൻ നല്ല മനസ്സോടെ പരിശോധിക്കുകയും അതിൽ പല ഭാഗങ്ങളും പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ൩. പദ്യം ൧൯൧൩ ജൂൺ ൨൪ ദശരഥൻ പ്രസിദ്ധമാക്കിയ കവിത അതിഥി വനിതാധ്യക്ഷൻ നല്ല മനസ്സോടെ പരിശോധിക്കുകയും അതിൽ പല ഭാഗങ്ങളും പരിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉപമാനങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച മാത്രമേ പ്രതിപാദ്യമായ ജ്ഞാനത്തെ വിശദീകരിക്കുമാറുള്ളൂ. പ്രത്യക്ഷിച്ചും കാളിദാസന്റെ ഉപമയുള്ള സ്വാരസ്യം അനന്യസാധാരണവും, സഹൃദയഹൃദയാകർഷകവും ആണ് എന്തെന്നു പ്രസിദ്ധവും ആണ്. “ഉപമാകാളിദാസസ്വ” എന്ന അഭ്യുക്തവചനവും സർവ്വമുക്തമാണല്ലോ. ഇവിടത്തെ ഉപമയുടെ സ്വാരസ്യം എങ്ങിനെയിരിക്കണമെന്നു നോക്കാം. പ്രപഞ്ചമാതാപിതാക്കളായ പാർവതീപരമേശ്വരന്മാരുടെ സംബന്ധം ‘പാഗത്ഥാവിപ’ എന്ന ഉപമാനംകൊണ്ട് വ്യത്പിതസുഷോയ ബാധവിദ്യാത്മികളെ മനസ്സിലാക്കാൻ രസികാഗ്രണിയായ കവി ഒരിക്കലും ആരംഭിക്കയില്ല. ശബ്ദാത്മങ്ങളുടെ അപൂർവ്വസുഖമായ നിത്യസംബന്ധം ശാസ്ത്രപരിധയംകൂടാതെ കാവ്യാഭാസരയിൽ വിദ്യാത്മികൾക്കുണ്ടെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുക? അതിനാൽ ഈ ഉപമാനം പ്രസിദ്ധോപമാനകോടിയിൽ എങ്ങനെ പരിഗണിക്കപ്പെടാം. കൂടാതെ മറ്റു മഹാകാവ്യങ്ങളിലും ‘വസ്തുനിർദ്ദേശരൂപ’മായ മംഗളമാണ് ആചരിച്ചുകാണുന്നതും കമാരസംഭവം, മേഘസാന്ദരം, മാഘം, കിരാതാർജ്ജുനീയം, നൈഷധംതുടങ്ങിയുള്ള കാവ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഇഷ്ടദേവതാമണ്ഡാരാങ്കമായ മംഗളം പ്രത്യേകം കാണുന്നതുമില്ല. വിശേഷിച്ചും സ്വകീയമായ കമാരസംഭവത്തിൽ പാർവതീപരമേശ്വരവന്ദനരൂപമായ മംഗളം യാതൊന്നും നിബന്ധിക്കാതെ രാമ്യവംശത്തിൽ മാത്രം ആ മംഗളം നിബന്ധിച്ചുവെന്നു പറയാൻ പ്രത്യേകമായി ഔചിത്യവും കാണുന്നില്ല. രാമ്യവംശം ആദ്യകൃതിയാക്കുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിൽമാത്രം ആദ്യം മംഗളം ചേർത്തു എന്നുള്ള അഭിപ്രായവ്യസനീകാർത്ഥമായി തോന്നുന്നില്ല. ശിവഭക്തിയിൽ അഭിപ്രീയനായ കാളിദാസന്റെ നീതി മംഗളം ചേർക്കാനും മറ്റൊന്നിൽ ചേർക്കാതിരിപ്പാനും കാരണമില്ലല്ലോ. കമാരോൽപത്തിക്കു കാരണഭൂതരായ പാർവതീപരമേശ്വരന്മാരുടെ വന്ദനം രാമ്യവംശത്തെ അപേക്ഷിച്ച് കമാരസംഭവത്തിനാണ് അധികം യോജിക്കുന്നതും. മഹാകാവ്യങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ വസ്തുനിർദ്ദേശപരമായ മംഗളം കാണുമ്പോൾ അത് ഏതാണ്ട് ഒരു നിയമമാണോ എന്നുകൂടിയും തോന്നിപ്പോകും. മറ്റു പല മഹാകവികളും പ്രായേണ വസ്തുനിർദ്ദേശരൂപമായ മംഗളമാണ് ആചരിച്ചിട്ടുള്ളതും. എല്ലാകൊണ്ടും നോക്കുമ്പോൾ “പാഗത്ഥാവിപ” എന്ന പ്രഥമചദ്യം പ്രക്ഷിപ്തം എന്നുതന്നെയാണ് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ “കപസ്യുപദേവാചംശഃ” എന്ന വസ്തുനിർദ്ദേശരൂപമായ മംഗളം കൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത കൃതിയുടെ ആരംഭം എന്ന് ഉറവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇനി പ്രസ്തുതത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം.

ആരംഭത്തിൽ കവി സർവ്വോത്തമങ്ങളായ സാമ്രാജ്യമണ്ഡലങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചും, അതാതു ചക്രവർത്തികളുടെ ഇതിവൃത്തവർണ്ണനാവസരങ്ങളിൽ ഏകദേശാലുനന്മാരായിരുന്നാലും, ഗുണമഹിമന്മാരായ രാജാക്കന്മാരുടെ ഐഹിക

പും അമൃതം മികവും അയ ഫലങ്ങളെ താരതമ്യവിവേചനം ചെയ്തും, വിഷ
യാതിപ്രസക്തനായ ഒരു രാജാവിന്റെ ജ്ഞാപനമായ ഭർത്താവിധാക
ത്തെ നിർദ്ദേശിച്ചും, മഹാകവിയായ കാളിദാസൻ കാവ്യാന്തത്തെ ഉപസം
ഹരിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മമായി നോക്കുന്നപക്ഷം പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിർദ്ദേ
ശിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണങ്ങളിൽ അനുഭവമായ വ്യത്യാസവും രഘുരാജാവനാരിൽ
കാണുന്നില്ലെന്നു പരിശോധകനാക്ക് വെളിയാകും. ഇതരരാജാക്കന്മാരിൽ
ദിലീപൻ കർമ്മം, അജൻ തരളാഗ്രയനം, ദശരഥൻ രജോനിമീലിതനും,
കുശൻ ദൈത്യഹരനും, അതിഥിപ്രഭാപരിവാഹനമാത്രചതുരനും, ധൈര്യ
ൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ പ്രായേണ സ്വർഗ്ഗമാത്രഫലകാക്കികളും, ഒട്ടവിലത്തെ
രാജാവായ അഗ്നിവർണ്ണൻ വിവയോപഭോഗത്താൽ രാജയക്ഷ്മാക്രാന്തനായി
അയശഃപ്രമാർജ്ജനപരനായ മന്ത്രിവൃദ്ധന്മാരാൽ ഗ്രസമായി അശ്വധീനനാ
ക്കിയെടുത്തുപോകുന്നു. അതാണ്.

“വിട്ടിറങ്ങുവാനത്തിലേതദം
വിട്ടിടാൻവഴിയെന്നെമന്ത്രിമാർ
കൂട്ടിയോശശിഖിയിൽതദംഗമം,
നേത്രപ്പിമ്പലിഗുരുക്കൾചേർത്തുതേ.

സ: ഫൻ. ശ്ലോകം ൧൨.

(തുടരും.)

“സുവണ്ണശൃംഖല.”

അഥവാ

“പ്രപഞ്ചബീജം”

കിളിപ്പാട്ടുമീതി.

വരിക്കോലിൽ കെ. കേശവനല്ലിത്താൽ

സേനാമധേവത, ജയിച്ചിട്ടുകുഴപ്പത്തിലെ
ദ്രോഹികളെല്ലാം നിന്റെ ചെൽക്കീഴിലേറുന്നു!
മോഹനതമരനിൽ നിന്നുളവുവിളമ്പുന്നു;
സൗന്ദര്യ പർവ്വതമേ, നിന്നുണർന്നുതോ
കാണുന്നവസ്തുക്കളിലൊക്കെയുളങ്ങന്ന
ചേരുന്നതിൻ പുഞ്ചിരിക്കൊരുമയിൽക്കൊള്ളിക്കുന്നു!

പ്രാണനേക്കൊടുത്തേറ്റപ്രണനംചെയ്തിടുന്നു,
 പ്രാണികൾക്കൊക്കെയുംസർവ്വമാനിതാനല്ലേ!
 പ്രാണമായിനി, നിന്റെവെപ്പുലിങ്കലേപ്പും
 വീണതൽമണ്ണെ സ്വന്തമെൻകണ്ണുപുടങ്ങളിൽ
 ആനന്ദമൃതസദൈപ്പാഴുംചൊരിയുന്നു,
 തൊന്നിനടിമയായെപ്പഴുംമരുവുന്നു!

കേവലകഷ്ടങ്ങളാംനികഷത്തിനേലല്ലേ
 ദേവി, നീ സഞ്ചരിക്കുവാൻമുറിയുക!
 ഏവമരണകൃപപീഡയുടേക്കൊത്ത
 മേവനന്തനിക്കുദൃസ്സുതരപംപോകാൻ!
 മരതായേ, നിന്നമ്മിങ്ങെപ്പാലൊട്ടുകരുണ
 ചേതസ്സാണനകവാദാംഗ ഉദ്യമകത്തിൽ
 അയ്യല്ലപാവങ്ങൾ, — കിമനകുപ്പുകൾക്ക് —
 നീയനുഗ്രഹിച്ചിതിൽപിന്നെമറ്റൊന്നുവേണ്ട?
 നിന്നിഷ്ടാനിഷ്ടമൊന്നുലഭിക്കുവാൻമഹാശക്തൻ,
 ഉന്നതവലവീർവ്യക്തിമൊമമാഭാരം,
 അഗ്നിയെപ്പട്ടിപ്പകലാക്കുന്നു, പകലിനെ
 അഗ്നിയുമാക്കിടുന്നുനിർദ്വൈശക്തിയേറേ!
 കരണനകരപോലുമെന്തെന്നുമാറിടുന്നി-
 ത. അസംമുന്തിരിങ്ങാപ്പുറമൊത്തൊരാ
 നിൻകൃപ ലഭിക്കാൻകിടന്നതെപ്പോലുമേ!
 വൻകരീന്ദ്രനായ് രീതികൾക്കേകിയേറുന്നതല്ലേ!
 വായുവെക്കുംമേവനമത്രയോക്തൃനി-
 തായനിൻകരണമാംവായനംതന്നതായേ!
 നിർദ്വിഷ്ട ഫലത്തിൽത്തന്നെത്തിട്ടുകേതന്മാരെ
 ദുർദ്ദശാവിഭവങ്ങളെന്നൊരശ്രുതംതന്ന
 കൃഷ്ടകണ്ണിൻചാഞ്ഞു: ധൃത്തിനാലിപുപഞ്ചം
 നീ കുമിറ്റൊന്നെടുത്തീടുന്നുമുറയ്ക്കുനീ!
 വൈരംഗ്യത്തിന്റെവിചിത്രത, നീയല്ലോജനങ്ങൾക്കു
 വൈരംഗ്യത്തെരംഗ്യങ്ങളാക്കിത്തിരിയ്ക്കുന്നു!
 നിൻതിരുവുള്ളമൊന്നാൽഭൂലോകസ്വർഗ്ഗംതന്നെ
 സന്താപനകൃഷ്ണംതാൻജീവിതംനീർത്തിത്താൽ
 എന്തൊരുശക്തിയുണ്ടെന്നു. ഞാനുവൈഭവംതാൻ
 ചിന്തിക്കപ്പെടാവതൊന്നിൽതിരുവിളയുട്ടാം!!
 നിൻപ്രസാദത്തിന്നുറവുചെയ്തീടുന്നാലോ
 സാമ്പ്രതംവൈരംഗ്യത്തിൽചെന്നുതാൻകലാശിഷ്ട!

ലൗകികവ്യാപാരത്തിലേറുന്നവൈരംഗ്യമേ,
 ലോകത്തിൽപ്രശോഭിക്കുമുക്തൃലഭിപമേ,
 വിളങ്ങിക്കൊമ്പതുക: വിളങ്ങിക്കൊമ്പതുക!
 കളങ്കംകലരാൽവീളുക: കൈതെനി-
 വല്ലാത്തവൈരംഗ്യശാൽസർവ്വവൈരത്തിട്ട
 ചൊല്ലെഴുംനിന്നൊക്കെത്തുച്ഛമെന്നിട്ടയോങ്ങാം?
 സ്നേഹസാരമേ, നീയുന്നതമൊരുതടയാൽ-
 മോഹനാംബുജകരംനിട്ടുകുമനോഭൂതായ്!
 സ്നേഹാഞ്ചനമേ, നിൻഈശ്വര്യമേവനായ്, മഴ-

ചാമ! തവിടർത്തുവാ നാവതാനരനരംഭം?
നിർവൃത്തിവിപ്രീയലകാപതിനംപോ
പയലംമറിയുന്നു, കീഴ്ചമലനംശ്വേതം!
ഭൂവമന്തമേ, ദീപനല്ലായ് വരവര
ജാലത്തെപ്പരപ്പുരംബന്ധിച്ചുകെണ്ടിട്ടുനം!
രാജാസനയെക്കൊട്ടെപ്പിടുന്നതും
തേജസ്വിയായനിന്റെശാസനസങ്കല്പം
യം! മനോഹരം നിന്റെരക്ഷതീർത്ഥയല്ലോ
കോമളമൃതികരം ക്രൂരിതട്ടിയിൽപ്പോലും
രക്ഷിതീടണമെന്നസ്നേഹമോമരറങ്ങു-
നങ്ങമ, നയോൽമിയാകവാൻ മേലേഴ്ത്തല്ലം!
നിന്നുടെ കളിപ്പാട്ടമല്ലായംസംപത്തു
വൃന്ദങ്ങൾ—കാണായം വിക്കാഗ്നികൾ—അശേഷവും
നിന്മുദ്രസുരഞ്ചിതത്തുമ്പുരകരണോ-
ക്തം. ബിഭേ, പിന്നെമറ്റൊന്നാവശ്യമുലകത്തിൽ?
ചൊല്ലുപുനീദർശകതിത്തളലിൽകടങ്ങാത്തോ-
രില്ല, നീകലയെചമേവകംനിരൂപിച്ചാൽ
സ്നേഹമവിജയിച്ചു, മൗഢ്യംനിഷ്കന്ദം-
സ്നേഹമ, നിത്യമനേരമിളകുകാകതായേ!
വിശ്വത്തിനംധംഭം, ദൈവകൈകളുമിളമ,
വിശ്വകർമ്മത്തിൻസാക്ഷീ, സ്നേഹമ, ധർമ്മം !!

കേരളത്തിലെ പുരാതനഹിന്ദുക്കളുംബജീവിതം

ഗോപിനാഥൻ.

ഹിന്ദുക്കളുടെ എല്ലാധർമ്മങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും മതധർമ്മങ്ങളുമായി—ആത്മീയധർമ്മങ്ങളുമായി സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മീയധർമ്മങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊന്നിനേയും നശിപ്പിക്കാൻ യാതൊന്നും ശക്തിയുള്ളതായി വേിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ള യഥാർത്ഥതയെ മനസ്സിലാക്കി സമുദായരൂപീകരണം സാധിച്ച പുരാതനഹൈന്ദവചാര്യന്മാരുടെ മഹത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻപോലും ഇന്നത്തെ സമുദായ പരിഷ്കാരികളെന്നു അഭിമാനിക്കുന്നവർ അർഹന്മാരല്ല. പുരാതന വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും എല്ലാതന്നെ മനുഷ്യക്കുയോജിക്കാത്ത അന്ധവിശ്വാസസമ്മിളിതങ്ങളും അനാചാരജഡലങ്ങളും ആയ സമ്പ്രദായങ്ങളാണെന്ന് ജപ്പിച്ചു് ജന സമുദായത്തെ പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരപ്പകിട്ടിലിട്ടുവെക്കുന്നതിന് വട്ടംകൂട്ടുന്ന പരിഷ്കർത്താക്കൾ നീങ്ങിപ്പോയെങ്കിലല്ലാതെ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് ഗുണമുണ്ടാകുന്നതല്ല. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെന്നും അനാചാരങ്ങളെന്നും അധിഷ്ഠിപ്പി-

ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുരാതന ചയ്യുകളിൽനിന്നും ജനാസംഹാരാചയുക്തങ്ങളായ വിനാശവേദതുക്കൾ ഇന്നത്തെ മാതിരി പുറപ്പെടുവിക്കാണ്ടെന്നതായി കാണുന്നില്ല. സാമുദായികചാര്യമണ്ഡലിൽ അന്തർഗ്ഗൃഹങ്ങളായി ഉദ്ദേശ്യവസ്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പ്രാപ്തിയില്ലാതെ പോകുന്ന ഉപരിപ്ലവബുദ്ധികളേപ്പറ്റി പരിതപിക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ഇതിങ്ങനെ നീല്ക്കട്ടെ.

അത്മീയ ധർമ്മങ്ങളുടെ കലർപ്പില്ലാതെ യാതൊരു ജീവിതവൃത്തിയും ഹിന്ദുക്കൾക്കുണ്ടാകയില്ലെന്ന് ആദ്യമെ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അപരമ ഗുഹ്യധർമ്മങ്ങളിലും ഇത് പ്രസ്താവിച്ചുകാണാമായിരുന്നു. സാത്വിക സമ്പന്നങ്ങളായ ജീവിതചയ്യ മയ്യുക്തങ്ങളുടെ സംയോജകസ്ഥാനങ്ങളായിരുന്നു പുരാതന ഹിന്ദുക്കളുടെയും. ഗുഹ്യവേദികളിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച ആ സത്യാത്മനപ്രദീപങ്ങളുടെ പ്രഭാപുരങ്ങളാണ് ഭോക്താക്കൾക്ക് പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഹിന്ദുക്കളുടെയും ജീവകാരുണ്യംനിറഞ്ഞ അഹിംസാധർമ്മത്തിന്റെയും അനാഡംബരമായ ലാഭജീവിതത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടവിചാരങ്ങൾ തികഞ്ഞ മനോഭാവങ്ങളുടേയും സുപ്രമമായ പവിത്രസങ്കേതങ്ങളായിരുന്നു. അത്മീയവും ലൗകികവും ആയ ജീവിത നിർവ്വഹണത്തിൽ പരസ്പരബലമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യവൃത്തികളുടെ സൗഹൃദസംയുക്തമായ ജീവിത സങ്കേതങ്ങളായിരുന്നു അവ. അസ്ഥാനങ്ങൾ ദൈവികവും മാനുഷികവുംആയ അവൽസംഭവങ്ങളിൽനിന്നും സമുൽഭൂതമാകുന്ന വ്യാധികളേയും വ്യാകലനകളേയും അസ്വസ്ഥതകളേയും സാഹിച്ചും റോദിച്ചും ഉൽകൃഷ്ടജീവിതധർമ്മം പരിപാലിക്കുന്നതിൽ ആത്മാക്കുതിരേയും മനശ്ശക്തിയേയും സംഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജീവിതസത്ത്വങ്ങളായിരുന്നു.

മണിയറകളിൽ ഇന്നത്തെ മാതിരി നാഴികമണിക്ക് സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും കുടുംബങ്ങളിൽ ദിനചയ്യകൾക്ക് നീക്കപോക്കുകൾ സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. ദൈവികങ്ങളായ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ഒഴിച്ചാൽ മറ്റൊരു ശക്തിയും കുടുംബത്തിന്റെ ജീവിതരീതിയെ വൃത്തിമലിപ്പിക്കുന്നതിന് തയ്യാറാവുന്നതല്ല. ഈശ്വരധ്യാനയോഗ്യമായ പരിപാധന ബ്രഹ്മമൂർത്തത്തിൽ കുടുംബത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ കുടുംബപരിക്ഷണം ലഭിച്ചുപോരുന്ന പക്ഷിപുറങ്ങൾപോലും നിദാസകാരം നീക്കി ഏഴുനേല്പുയാടി. തങ്ങളുടെ ചെറുപോതങ്ങളുമൊന്നിച്ചിരുന്നത് കണ്ണാനദകരമായ വിധത്തിൽ പ്രഭാതഗീതങ്ങൾ പാടുകയായി. കുടുംബാംഗങ്ങളൊ, മതചിഹ്നങ്ങൾ അണിഞ്ഞത് അരാധനോപകാരങ്ങളോ കൂടി യഥായോഗ്യം ഭാരാസ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്ത് ഈശ്വരനാമ

ബുദ്ധ കീർത്തിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ഹാ! പരിശുദ്ധമായ ആ ബ്രഹ്മമുഹൂർത്തത്തിൽ ഭൂപാളം രാഗത്തിൽ ഗാനം ചെയ്യുന്ന പരമഭക്തന്മാരുടെ പ്രഭാതകീർത്തനമധുരധ്വനിയിൽ പരമാനന്ദാമൃതരസാസ്വാദന പരമഭാഗ്യേയം ലഭിക്കാത്ത ഹൃദയമേതു! അഭിവൃദ്ധി ധ്വനി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഹിന്ദു കുടുംബങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ ആ മംഗളാചസരത്തിലെ സമിതിയെന്തു്. ചെറും, മധ്യമായ പ്രകൃതിയുടെ വിളയാട്ടം, അന്ധകാരനിമഗ്നമായ മൃകതാം!

ഈ സന്ദർഭത്തെ തരണം ചെയ്യുന്ന കുടുംബദേവിയാകട്ടെ ജീവിത ധർമ്മപര്യുക്തങ്ങളായ വിവിധവ്യാപാരങ്ങളിലേക്ക് അംഗങ്ങളെ ചവിട്ടിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. നിദ്രാബന്ധത്തിൽനിന്നും മോചനം ലഭിച്ചുകഴിയുന്ന തൽക്ഷണം ജലസംസ്കൃതമെന്നു ഹസ്തയുഗങ്ങളേക്കാണു് മുഖക്ഷാത്രനും കഴിച്ചു് കണ്ണുകളും തിരുമ്മിക്കൊണ്ടു് അടുക്കളമുറയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഉറഞ്ഞുചെല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നത്തെ കഞ്ഞി മനുഷ്യാർത്ഥപോലുംകാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മുഖക്ഷാത്രവും സ്പർശനവും ഇംശപരപ്രാർത്ഥനയും നടത്താതെ അടുക്കളയ്ക്കുള്ളിൽ എന്തെന്തൊക്കെത്തക്ക ഓർമ്മകേട്ടു് ഏതെങ്കിലും കുട്ടികൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അമ്മയുടെ തവിടണപ്രയോഗത്തിന്റെ ചുടേറു് തുള്ളിച്ചാടേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്. പതിവു സമയത്തുണരതെ കൂക്കംവെച്ചിട്ടുകൊണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള കുട്ടികൾക്ക് അപ്പപ്പുറന്റെ ചുരുൾപ്രയോഗത്തെ നിർദ്ദാക്ഷണ്യം കണ്ടു് പഠിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. നൂതുമുഖമുഖമിട്ടുയന്നു് ശയനമുറകളിൽകൈകൾകടത്തിപ്പിരിക്കാധനാബദ്ധരും കൂട്ടിയായും കുറുകുണ്ഠസേവയിരുന്നെന്ന ബോധശൂന്യരായിക്കിടന്നുപോകുന്ന ആ “പടിഞ്ഞാറൻ കിഴപ്പു” മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും വെടിപ്പല്ലെന്നു് ഇന്നത്തെ ധാരമാർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെ? അന്നന്തരയനത്തിൽത്തന്നെ പൂജയ്ക്കൊക്കു്കൊണ്ടു് “കൊച്ചുമമ്മ”യായ ലക്ഷ്മീദേവിയിൽനിന്നും “ബെഡ് കാഥി” വാങ്ങി അകത്താക്കാതെ എഴിററാൽ അന്നമുഴുവനും “നിർഗ്ഗുണൻ” ആയിത്തീന്നുപോകുന്ന മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ പലപല രത്നനാടനങ്ങളും ഇന്നുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഉറക്കമുണന്നു് കോട്ടുവാവിട്ടുന്ന തക്കത്തിനു് “ബെഡ് കാഥി” വായിച്ചെത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ അരിവയ്ക്കുമാരന്റെ തലയിന്നു പൊളിഞ്ഞു. നിശ്ചയം. ഇതൊക്കെ ഈ പടിഞ്ഞാറൻ വശവാണെന്നു നിസ്സംശമാണല്ലൊ.

ഗൃഹസ്ഥൻ കുടുംബകാര്യങ്ങളോ നാട്ടുകാര്യങ്ങളോ അന്വേഷിച്ചുവെളിയിൽപോയാലും കുടുംബനായിക ഗൃഹകൃത്യങ്ങളിൽ ബലശ്രദ്ധയായിത്തന്നെയിരിക്കും. നിസ്സന്ധസംഗതികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള അതുമിതും കാര്യങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചിട്ടു് തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ

നേരെ വക്കാനത്തിന് ചെല്ലുന്ന സമയംകളെ അന്നത്തെ കുടുംബഭേദിമാർപെറ്റു പോന്നിരിക്കുന്നിട്ടു. കുടുംബത്തിൽ കൊച്ചുകുട്ടികൾ തുടങ്ങി അച്ഛനാൽ വരെയുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും വെച്ച് വിളമ്പിക്കൊടുക്കുന്നതും അതിമിടുക്കളെ യോഗ്യരപ്പോലെ സൽക്കരിക്കുന്നതും അന്നത്തെ ഗൃഹിണിമാർക്ക് പ്രയാസമായിട്ടൊ സ്മി സ്വതന്ത്രത്തിന്റെ ഭരണക്രിയകളായിട്ടൊ അടിമപ്പത്തിയുടെ ബാഹ്യരൂപങ്ങളായിട്ടൊ കരുതിയിരുന്നില്ല. മദ്യോപദക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ പുരാണപാരായണപാരായണന്മാരായ യഥാർത്ഥഭക്തന്മാരുടെ ഒരു സംഘം കുടുംബനായകന്റെ അല്പക്ഷതയിൽ കൂടുകയായി. കാര്യഭാരങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം തന്നെ അവരുടെ നേരം പോക്കുവിഷയം ആത്മീയവിഷയങ്ങൾ ആയിരുന്നു.

സൂര്യാസ്തമയത്തിന് മുൻപുതന്നെ തുടച്ച് പെടിപ്പാക്കി ശുദ്ധമായ എണ്ണ ഒഴിച്ച് കത്തിക്കുന്ന നിലവിളക്ക് പൂമുഖത്ത് എത്തുകയായി. അതിനെ തുടന്ന് ദണ്ഡുധാരികളായ ചെറുചൈതന്യങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ചെറുസംഘം ഗൃഹധിനായകന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ വിളക്കിനുമുറ്റം സ്ഥാനം പിടിച്ചുകഴിയുന്നു. അത്താഴമുണ്ണാൻ അമ്മമ്മയുടെ വിളിക്കേൾക്കാൻ അമാന്തം നേരിടുന്നതെന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയാണ് രാമനാഥം ഉരുവിടുന്നതെങ്കിലും താറ്റശമായ നിത്യചരിചയംഭാവവിധിയിൽ അത്ഭോലാഭാണത്തിന് യുക്തിയുക്തങ്ങളായ വാസനാബീജങ്ങളെ ബാലമനസ്സുകളിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് മഹത്തായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ഈ ശുഭവേളയെ ഈശ്വരഭജനാത്മം വ്യയം ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ ഹിന്ദു കുടുംബങ്ങളിലെ സന്ധ്യാവേള ഇത്തരത്തിലുള്ള തുതെന്നെയൊ എന്നുവരെ സാരയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രഭാതവേളയും പ്രഭാഷസന്ധ്യയും ഈശ്വരാരാധനകൾക്കായിത്തന്നെയുള്ള സമയങ്ങളാണെന്ന് അവർ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുവാനിരുന്നു. അരണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിലും ഗൃഹധിസംങ്ങൾ പെടിപ്പുവരുത്തി ചാനകവെള്ളം കുടഞ്ഞ് വിളക്കുകൊളുത്തിവയ്ക്കുക എന്നുള്ളത് ഗൃഹപരിരക്ഷണത്തിന് അനുപേക്ഷണീയങ്ങളായ മതധർമ്മങ്ങളെന്നതന്നെ അവർ വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്നു വൃത്തിഹീനത “ജ്യേഷ്ഠ”യുടേയും ശ്രമീകർക്കും സപ്തമേശ്വരസന്ധിനിന്ദായലക്ഷ്മീഭേദിയുടേയും ആ വാസത്തിന് കാരണമെന്നതന്നെ അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇതിലൊത്തബലമാണുള്ളത്. അന്ധകാരവും വൃത്തിഹീനതയും വ്യാകുലതകളുടേയും വ്യാധികളുടേയും വെളിച്ചവും പെടിപ്പും ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും അഭ്യുന്നതിയുടേയും നിദാനങ്ങളാണെന്ന് ഇന്നുള്ളവരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ലല്ലോ.

മതധർമ്മങ്ങളെ ഫടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷാൽപ്പാഠനങ്ങളോടുകൂടിയ വിശേഷദിവസങ്ങൾ, വ്രതദിവസങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ അനേകം പ്രത്യേകാവട്ടങ്ങളിൽകൂടി കുടുംബജീവിതം കടന്നുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. ശരീരാരോഗ്യത്തിനും മനഃശുദ്ധിക്കും അത്മശുദ്ധിയ്ക്കും ഉപയുക്തങ്ങളായിത്തീരത്തക്ക ഒരു ചാരാൻഷ്യാനങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്ന് നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇവയെപ്പറ്റി വേറൊരുവസ്തുതയിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിനാൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

അനേകം കുടുംബങ്ങൾ ചേർന്നാണ് സമുദായമുണ്ടാകുന്നത്. കുടുംബങ്ങളുടെ സ്ഥിതി തന്നെ സമുദായവും വഹിക്കുന്നു. കുടുംബങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയും അധഃപതനവും സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയും അധഃപതനവുംതന്നെ. സമുദായം ഒട്ടക്കൂട്ടം കുടുംബങ്ങളിൽ സാവധി കമായി നടപ്പിലാക്കുന്ന വിശിഷ്ടാചരണങ്ങളും ധർമ്മങ്ങളും വ്യതിചലിപ്പിക്കുമ്പോൾ സമുദായ ശരീരവും അതിനൊത്ത അവസ്ഥയെ അവലംബിക്കാതെ തരമില്ല. ജനോദ്ദേശ്യനിർവ്വഹണത്തിനനുയോജ്യമായ നല്ലപോലെ വിചാരചെയ്ത് വിചാരണ കഴിച്ചും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയും അയ അധാരധർമ്മങ്ങളിൽ ഒട്ടുമുക്കാൽ ഭാഗത്തേയും ഗ്രാമജീവിതത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കാൻ നിഷ്കാസനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അസ്വസ്ഥതകളുടേയും സൈദ്ധാന്തികതകളുടേയും അഭ്യസ്ഥനുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമുദായം ശരിപ്പെടണമെങ്കിൽ കുടുംബജീവിതത്തിൽ വികന്മാരായെല്ലാത്തതെല്ലാത്ത മതധർമ്മങ്ങളെയും അധാരാൻഷ്യാനങ്ങളെത്തന്നെ വീണ്ടെടുത്തു പരിവർത്തിച്ചു നടപ്പിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

• ചൈനയിലെ വിദ്യാലയജീവിതം.

ചെ. കെ. നാരായണപിള്ള, അന്തിനാട്.

യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലുമുള്ള സർവകലാശാലകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശനപ്രാപ്തന്മാരാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന “ലൂമെയ്” Liu Mei വിദ്യാലയം തുറക്കുന്ന ദിവസമാണ് ഇന്ന്. അദ്ധ്യാപകന്മാരിൽനിന്നും പ്രവേശനഫോട്ടിൽ ഉത്തരഭാഗത്തെ കവാടങ്ങൾ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. വാതക

കുളുടെ ഏതിർഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ദേശമേൽ ചൈനയിലെ പ്രസിദ്ധ തത്വജ്ഞാനിയായിരുന്ന “കൺഫ്യൂഷ്യസ്” (Confucias) എന്ന മഹാനുസംഗീച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രവും അതിന്റെ പൂർവ്വാത്തു ഒരു “നെരപ്പോട്ടം” തീക്ഷ്ണമുള്ള വിരകിൻകണ്ഠങ്ങളും വച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഇതപാർശ്വങ്ങളിലും ഓരോ ചുവന്ന മെഴുകുതിരികളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഏകദേശം ഏഴുമണിക്ക മണി അടിച്ചാൻ നിൽക്കുന്ന ഒരു സമേളനത്തിനുള്ള വെണ്ടാനാടം മുഴക്കുന്നു. അല്പേതാക്കളുടെ വിരോധനസമയത്തെ ഉദീരണം ചെയ്യുന്നതും ഈ അർത്ഥനയാണ്. അയാൾ അദ്യം തോട്ടത്തിലാണ് അരംഭിക്കുന്നത്. ഇവിടെനിന്നു ദൂരെത്തുള്ള കുട്ടികളെ വിളിച്ചുകൂട്ടാനും സാധിക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് ഞാനും രണ്ടും ശയനമന്ദിരങ്ങൾക്കു ചുമലായിരിക്കുന്ന വീഥിയിൽക്കൂടി വളച്ചു ചാതവിനെ കടന്ന് ക്ലബ്ബ മുറികൾ ഇട്ടിരിക്കുന്ന മന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. തടനന്തരം അമീസ്യ മുറികൾക്കെതിരായുള്ള പാഥ്യത്തിൽക്കൂടി അജ്ഞാപകമന്ദിരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

അജ്ഞാതസരണം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒറ്റയ്ക്കായും, കൂടുംകൂട്ടമായും ക്ലബ്ബ മുറികളിലേക്കു തിരിക്കുന്നു. ഒട്ടം വിസ്തൃതമല്ലാത്ത പ്രാചീനദേശങ്ങൾ അവരുടെ ധവളയുസരമായ കപ്പായങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞുകാണുന്നു. വലിയ വരും, ചെറിയവരും, പീനന്മാരും, കൃശന്മാരും, കിളിമുളളവരും, ഇല്ലാത്തവരായി അനവധി വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രവേശനമാളിൽ വരിവരിയായി നിരന്നിരിക്കുന്നു. അജ്ഞാപകന്മാരും ശിക്ഷകന്മാരും അവരുടെ വെള്ള കപ്പായങ്ങൾ ധരിച്ചു ഹാജരായിട്ടുണ്ട്. ഇവരെല്ലാവരുടേയും മദ്ധ്യത്തിലാണ് “ജീർഘകായനായ “പ്രിൻസിപ്പാൾ” തന്റെ ഗംഭീരമുഖത്തോടും അനുയോജ്യമായ നീണ്ട തലമുടിത്തോടും കൂടി നില്ക്കുകയുള്ളതും.

വിദ്യാലയത്തിലെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ മെഴുകുതിരികൾ കൊള്ളുന്നതിനെ അറിയിക്കുന്നു. പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ അജ്ഞാതസരം പുറപ്പെട്ട മാത്രയിൽ സംഘക്കാർ ദീപപ്രദാനം ചെയ്തതായ ചുവന്ന ചിത്രത്തിന്റെ മുഖിൽ മൂന്നാവൃത്തി ശിരഃകമ്പനം ചെയ്യുന്നു. ഇതു ഒരുപക്ഷേ ചൈനയിലെ ഹാഗ്ഗർവിന്റെ പ്രസാദലോഭം വിദ്യാഭ്യാസവിധാനാർത്ഥം പണ്ഡിതകേസരികളുടെ ആവാസഭൂമിയിലേക്കു ആശാപൂർവ്വം യാത്രതിരിക്കാൻ ഉദ്യോഗിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെമേൽ ഉണ്ടാകുന്ന എന്ന പ്രത്യർത്ഥനകൃത്യ ആയിരിക്കാം.

“ലൂ മെയി ഷെവ് ഷെവ്” (Liu Mei Shway Sheow) അഥവാ “ലൂ മെയി” (ഇങ്ങനെയൊണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ വിളിക്കുന്നത്) “ഹോനൻ” (Honan) സംസ്ഥാനത്തിലുള്ളതും, അതിന്റെ തത്സമാനനഗരമായ “കൈയിഫെങ്” (Kaifeng) ൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള തവഞ്ചെറുവകുവി

[illegible]

പ്രമാനഗുണത്തിനു വെളിയിൽ പട്ടണപരിധിക്കുള്ളിൽ ഒരു പമ്പ് ഉണ്ട്. സ്ഥലത്താണ് ഈ വിദ്യാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പഴയ സക്കാർപരിക്ഷാമാതൃകകളുടെ മുൻപശ്ചേതയും, നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ കീഴടക്കലത്തെയും ഈ മന്ദിരം അലങ്കരിക്കുന്നു. പണ്ടുള്ള പരിക്ഷാമാതൃകകളുടെ കല്ലുകൾ കൊണ്ടാണ് മിക്ക ക്ലാസ്ററുകൾ പ്രമാന ഏറ്റവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പ്രചാരനദപാർവ്വതിയുടെ ഭിത്തികൾ അറയും അത്തുരപരത്തുരാക്കുന്ന മാതിരിയിലായിരുന്നു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതിൽ പ്രമാണലിഖിതങ്ങളും, ഇടക്കിടെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മുമ്പ് വിദ്യാർത്ഥികൾ പുസ്തകം വായിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഭാഗങ്ങളും കാണാം.

സ്കൂളുകളുടെ ഇരിക്കുന്ന ചുറ്റമ്പ് മനോഹരവും വിസ്മയകരമായിരിക്കുന്നതിന്നു പുറമേ, നാലുഭാഗത്തും ഉദ്യേഗം ഇരുപത്തഞ്ചടി വൊക്കുമുള്ള മതിൽക്കെട്ടുകളാൽ ചുറ്റാറപ്പട്ടമമാകുന്നു. ഈ ഭിത്തികൾക്കുള്ളിൽ പെട്ട സ്ഥലത്തു ഒറ്റനിലയിൽ പണികഴിച്ചിട്ടുള്ള അനവധി എട്ടുപ്ലകളും, അവയെ ചേർത്തിരിക്കുന്നവയോ സംഘടിപ്പിക്കുന്നവയോ അയ്യ പാഥകളും ഉണ്ടു്. കണാമതു് ചറഞ്ഞു കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണു് അദ്ധ്യാപകമന്ദിരം എന്നു പറയുന്ന സ്ഥലം. ഇതിന്റെ മുന്നഭാഗത്തുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർ താമസിക്കുന്ന നേ

താകർഷകങ്ങളായ ഓരോ എടുപ്പുകളും, നാലാമത്തേതിൽ ഇരുപാർശ്വങ്ങളിലും വിദ്യാത്മികർക്കുള്ള ഭക്ഷണശാലകൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രാവേശന ധാമം ഉണ്ടു്. ഭക്ഷണശാലയെ പ്രിന്സിപ്പാളിന്റെ അഫീസുവേദി, ജനറൽ അഫീസ് “സുന്ദറാസ്റ്ററേഷൻ” ഇവയോടു ചേർപ്പിക്കുന്ന പാതയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും പുഷ്പസമൃദ്ധിയുള്ള പൂന്തോട്ടങ്ങളാണു്.

വലതുഭാഗത്തു ഒന്നാമതായിക്കാണുന്ന പാഥ പണി പൂർത്തിയായിട്ടില്ലാത്ത പുതിയ കെട്ടിടം ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലാന്തരക്കാണു ചോകുന്നത്. ഇതു് കയിഫെൻ്റ്”ലുള്ള എടുപ്പുകളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും പൊക്കമുള്ളതും നാലു നിലകളായി പണികഴിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണു്. ചൈനയിലെ വലിയ കെട്ടിടങ്ങളുടെ മുകളിൽ കാണുന്നതുപോലെത്തന്നെ വളഞ്ഞ വരകളും, മൃഗങ്ങളുടെ പ്രതിമകളും ഇല്ലായിത്തീർന്നുവെങ്കിൽ ഇതിനെ ഒരു പാശ്ചാത്യ വിദ്യാലയത്തോടു സാമ്യപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. “നമ്മുടെ പുതിയ കെട്ടിടം ഒരു ചൈനാത്തൊപ്പി ധരിച്ചിരിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു.” എന്നു ഒരു വിദ്യാത്മി ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി.

പുതിയ കെട്ടിടം കഴിഞ്ഞാൽ നീളത്തിലും ഒറ്റ നിലയിലും പണികഴിച്ചിട്ടുള്ള ശയനമന്ദിരങ്ങളാണു. ഇവയെ കാണുമ്പോൾ മദ്ധ്യകാലത്തെ സന്യാസാശ്രമങ്ങൾ അറുണു ഓർമ്മയിൽ എത്തുന്നത്. അനവധി വളച്ചു വാതലുള്ള ഒരു പൂമുഖം നേരെ മുൻവശത്തായിട്ടുണ്ടു്. ഓരോന്നും ഓരോ മുറിയിലേക്കു കടക്കാനുള്ളതാണു്. ഓരോ മുറിയിലും നാലു കുട്ടികൾക്കു ഉപയോഗിപ്പാനുള്ള സാമഗ്രികൾ എല്ലാം സംഭരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുറിയിലെ രണ്ടുവശങ്ങളായി ഇരണ്ടു ശയ്യാപകരണങ്ങളും, വെള്ളം നിറച്ചുവെച്ചിട്ടു് ഓരോ പാത്രവും, മദ്ധ്യത്തിൽ രണ്ടു മേശകളും വാതലിന്റെ എതിർഭാഗത്തു് ഒരു ജനാലയും ഉണ്ടു്.

വിദ്യാലയത്തിലെ പൂന്തോട്ടത്തിന്റെ നടുനായകമായി വിളങ്ങുന്ന മൂന്നുചുവുരണി ഒന്നാമത്തെ ശയനമന്ദിരത്തിൽനിന്നു അല്പം ദൂരത്താണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പൂന്തോട്ടത്തെ വലയം ചെയ്യുന്ന പൊക്കമുള്ള മതിൽക്കെട്ടുകളിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൃത്താകാരമായ തോറുകളിൽ കൂടിയാണു് ഇളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴേക്കു മിക്കകുറിസ്താമാനങ്ങളും ശേഖരിച്ചിരിക്കും. പ്രഭാതസൂര്യന്റെ ചെങ്കുതിരകൾ ചെററിപ്പോകളിലും പച്ചനിറത്തിലുള്ള ചെടികളിലും പറ്റി നയനാകർഷകങ്ങളായിത്തീരുന്നു. രളിവൃക്ഷങ്ങളും, സെഡാർമരങ്ങളും, ആ തോട്ടത്തിന്റെ നൂതനസൃഷ്ടിയെ ഏറക്കുറവു തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതിന്റെ ഒരു കോണിൽ ഒരു “വസന്ത ധാമം” ഉണ്ടു്. അത്താഴമുണകഴിഞ്ഞു പഠിക്കാൻ ഇരിക്കുന്നതുവരെ കുട്ടികൾ ഇവിടെ വന്നു സംഗീതം മുഴക്കുന്നു.

ധാരണീഭേദി:

മെന്നാകട്ടെ വാസുദേവനുണ്ണിത്താൻ.

“പതിനൊന്നാഭിമുഖത്തിൽ
മനോഹരമായ സംയത്നം
സാധ്യമാകുമെന്നതിൽ
സർവ്വസന്തോഷമുണ്ട്”

[illegible][illegible]

“മതിമുഖി, നീയെന്തുപോ
 പ്രതികൂലംപതിയിലാപരിക്കുന്നു?
 കഴിയുകിലുമകാണമായ്
 കയിത്തടാകാന്തരികുടങ്ങി നിമര്”

എന്ന രാജപക്ഷിയായ പരിശു ജി കന്നു അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ, സ്വതന്ത്രതയിൽ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന ഭർത്താവിനോട് ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടോ?

അനന്തരം അക്രമത്തിൽപ്പെട്ട മാളികയെ കണ്ടാനിടുന്ന രാജാവിനെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയ ധർമ്മിനി, അദ്ദേഹത്തിനു വാപ്രിയമായി യാതൊരു പേരും കേൾക്കുവാൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാലുമോ ചെയ്തുകാണുന്നില്ല. ഇതധിപം ഭർത്താവി

ന്നു ഉഷ്ണവർഷം ഏതൊരുശ്ശി തുണക്കുന്മുതിയ്ക്കുപിന്നിട്ട തനിക്കു എതിർകണ്ണി
യായി സംപത്യാകലമത്തിന്നു മേതുകൂടെയായി നില്ക്കുന്ന മേളവികയോടു മഹാരാജാ
തെല്ലപോലും പരിഭവമൊ ചേർത്താലോ കാണുന്നതേ? ധാരണിക്കു അന്നുമുതൽ
പരിജനമായ മാളവികയിൽ ഉടങ്ങി ചിതന്ന സ്നേഹാദരങ്ങൾക്കു കേൾക്കു കൂടുകയാ
മെഴുതിട്ടുള്ളതു പൂങ്കാവനത്തിൽ തന്റെ സാലിച്ചുകൊണ്ടു പൂട്ടിപ്പൂങ്ങിരുന്ന
ശോകത്തിന്നു കെങ്കൽ ദോഷമെന്താണു ആ മഹാരാജാവിനെ തന്റെ ചിലങ്കാടിളായ
ആദരണങ്ങളെ അണിയിച്ചു മാളവികയെ അയക്കുന്നു. അവിടെവെച്ചു മാളവികയെ
കണ്ടുരസിപ്പു അഗ്നിമിത്രൻ അവളുടെ ദോഷിയായ ബകളാവലികയുടെ സാമോ
ത്തോടുകൂടി അവളോടു പ്രണയപ്രാർത്ഥന ചെയ്തുകൊണ്ടു മറുഭാഗമായി. പൂങ്കാവനവ
ച്ചു ബകളാവലിക സന്തോഷ കരയെ രാജാവിന്റെ സാദരമന്തര അറിയിക്കുമ്പോൾ
മാളവികയായാകട്ടെ 'സഖി' ദേവിയെ പിപാസിച്ചിട്ടു എന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു സൈവം
പൂർത്തി അനുഭവിപ്പാൻ അനുഭവ കുന്നില്ല, എന്നാണു പറയുന്നതു. എന്നിട്ടും ബക
ളാവലികയുടെ അഭിമതം ദൃഷ്ട്യാദരമായി സാദർശ്യത്തിൽ മാളവികയുടെ നിറവ
റി. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ രാജാവിനെ കത്തു ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന ഇരാ
വതി ഇവരുടെ ഇടം ശുദ്ധസംഭാഷണത്തെ എല്ലാം കേട്ടു വശായി. അപ്പോൾ അ
പ്രകാരമായ കോപത്തിന്നു അളവുകാണുന്നില്ല

ഇതുപൊഴുതിയുള്ളവരും
പതിവിൻപടിയെൽ പരില്ലയുതിപ്പുട്ടി
സരസ്വതീദേശമടങ്ങു
തൃപ്തിവരുത്തണമേനീയാമിചനം

എന്നു അഗ്നിമിത്രൻ മാളവികയോടു വഴിഞ്ഞരാഗത്തോടെ കിഴിഞ്ഞുപോക്കു
ച്ചപ്പോൾ, "ദൃഷ്ട്യയായ് ഇരവതി ചെട്ടെന്നടുത്തുചെന്നിട്ടു" "തൃപ്തിവരുത്തു! തൃപ്തിവ
രുത്തു! അശോകം ഉല്പിച്ചാലായി; ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ പുട്ടി മാത്രമല്ല, ധലവും ഉടനെ
കാണിക്കും" എന്നു ഉറച്ചിട്ടു തന്റെ പടിയൽ വിപ്രിധം ആചരിക്കുന്ന രാജാവു വള
രെക്കിഴിഞ്ഞു അമ്മിച്ചിട്ടും അവർക്കു തെല്ലാ കരുണ ഉദിച്ചില്ല.

“ചിരപരിതനായെന്റെ നരനേരേ
ശാനിവരണനകത്തുകൊൾകവ സി,
കനകശരണകൽക്കൽവീണിരന്നാൽ
കനിവു നിനക്കിനിയും വര. തതെന്തെന്തേ?

എന്നു അഗ്നിലിത്രാചാര്യ കേട്ടപ്പോൾ "ദൃഷ്ട്യ തന്റെ വെച്ചുണ്ടെട
പ്രിയതമനെ അടിക്കുൻ കേട്ടെന്നു. നോക്കു ചി അവളുടെ സ്വഭാവം എത്ര ഗർ
ഭമണിയായിരിക്കുന്നു. ഇരവതി എന്നിട്ടും മതിയാക്കിയോ? അവൾ ഒന്നിന്നുപത്തു
ക്കി ഈ പുത്തറമെല്ലാം ദൈവധാരിണിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നുപറയുന്നു. ഇരവ
തിയുടെ നിർബന്ധത്താൽ ധാരണി മാളവികയേയും ബകളാവലികയേയും രടവിൽ
ചാല്പിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങിനെചെയ്യുന്നതു ധാരണിക്കു വേണ്ടിയോ? അവരുടെ സ്വ
ന്തമനസ്സാലോ അല്ലെന്നു മറുപടി ഭംഗമുള്ളതെന്നും വെളിവാകുന്നു. വിദൂഷക
ന്റെ സ്തുതത്തിൽ മാളവിക അനന്തരം മോചിക്കപ്പെടുന്നു. മുദ്രമോതിരം കാട്ടിയ
ലേ കാലഗ്രഹ സൂക്ഷിപ്പുകാരിയായ മധവി തടവു മുറിയുടെ തക്കം കൊടുക്കള
വെന്നറിഞ്ഞ ശേഷമേ അതു കൈക്കലാക്കുൻ പന്യുടിച്ച വിഷം ഒഴിക്കാനാണെന്ന
വശമേണ ജയനേനയെ അയച്ചപ്പോൾ ആ ശുദ്ധമനസ്സായ ധാരണിയോടു യ
ക്കാരെ ശങ്കയും മഹിമകൂടാതെ തന്റെ മുദ്രമോതിരം കെട്ടേതയച്ചു. അതുകൊണ്ടു
മാളവിക പുകയുമായി. അധിർപിന്നിട്ട അഗ്നിമിത്രന്റെ അഭിഷിക്തം സാധി
ച്ചുകൊടുക്കുകയാണു തന്റെ പ്രകൃഷ്ട ധർമ്മമെന്നറിഞ്ഞു ധാരണി ഇരവതിയുടെ നിശി

അപ്പോൾക്കു മരിച്ചവർക്ക് ഉറപ്പു അവാളാട്ട് “എനിക്കിപ്പോൾ മരണത്തിന്നു കാര്യം ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ അന്തസ്സിന്നും അഭിമാനത്തിന്നും കറുപ്പുവരുത്തേണ്ട എന്നു കരുതിക്കൊള്ളുകയേയും അവർക്കു സഖിയായാ വിലങ്ങിട്ടു തടവിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു സമ്മതമാണെങ്കിൽ ആർപ്പുതന്നെ പ്രിയം ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്തെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു” എന്നറിയിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും മറ്റൊരു സ്വപത്നീസ്മരണം എത്രമേൽ ഉണ്ടെന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. ഇരായതി എന്തിനും ധാരണയുടെ ധർമ്മത്തിന്നു വിചിന്തകാരിണിയായി നടന്നു ഇരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവർക്കു പ്രോണയോന്നം പിന്നീടു ഫലിച്ചുകാണുന്നില്ല. തപസ്വിയഃശോകത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയ്ക്കു സാമല്യം വരുത്തിത്തരണം” എന്നു അറിയിച്ചിട്ടു കരുതിയായ ആ ഭർത്താവോടൊരുമിച്ചു ധാരിണി ഉദ്യോഗത്തിലെത്തി. അവിടെവെച്ചു മാളവികയെ സന്ദർശിക്കുവാൻ അറിയിച്ചുതന്നു. മറ്റൊരു അർദ്ധ കരുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹാവേഷം ധരിച്ച മാളവികയോടുകൂടി ധാരിണിഭവനം പുഞ്ചിരിപൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടു “ആർപ്പുതന്നെ, ഇതങ്ങനെയൊക്കെത്തന്നെ അങ്ങനെയൊക്കെയായിട്ടു രചിക്കുന്നതിന്നു സങ്കേതമുണ്ടെന്നായിട്ടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്നു സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ പ്രിയതമനെ അറിയിച്ചു അതിനോടുകൂടി വിദഗ്ദ്ധരായതിൽനിന്നും അയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തരണികളിൽ ഇഷ്ടപോലെ മാളവികയെ ഇതിൽ ആരംഭിക്കാം. നിനക്കു സംഗീതസഖിയായിട്ടിരിപ്പാൻ എന്നു സ്നേഹത്തോടെ ചോദിച്ചു അവരെ മാളവികയെ സഖികളായി നൽകി മാളവികയുടെ അഭിജ്ഞാതയെ അറിഞ്ഞു സന്തോഷിച്ചു. ആകലവനിയായ ധാരിണിഭവനം കടവിൽ മാളവികയെ വിവാഹോപനിവേശം വെക്കുവാൻ അലങ്കരിച്ചിട്ടു. “ഇനി ആർപ്പുതന്നെ ഇവളെ സ്വീകരിക്കണം” എന്നു മടക്കുകയൊഴിച്ചിട്ടു കന്യാദാനം ചെയ്തു ഭർത്തൃപ്രിയയെ വാങ്ങുന്നു. തന്റെ കലധർമ്മത്തെ പുലർത്തുന്ന സ്ത്രീലോകത്തെ ഒരു നല്ലപാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നു ധാ! എത്രമനഃശുദ്ധി! എത്രമത്ര ഭർത്തൃപ്രിയം” ധർമ്മതലയോ അതിൽ പരിന്മടക്കു സകലവിധത്തിലും ധാരിണിരാജ്ഞി അനുകരണിയായുണവതിതന്നെ.

പുരാതനായുസ്സമുദായം.

IV

ടി. വി. ശ്രീനിവാസശാസ്ത്രി

അത്രമവിഭാഗമനുസരിച്ചുള്ള കാർഷ്വകലാപരമല്ലായ്മയും സർവ്വാപയോഗപ്രദമായിത്തീർന്നെന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെടുകയാൽ; ‘പരസ്വാപമരണം പാടില്ല’ എന്നൊരു പുതിയഉപദേശപദ്ധതി ആവിർഭൂതമായി. ക്രമേണ, അന്ത്യമരണ ഹിംസിക്കയോ ഉപദ്രവിക്കയോ അതു്. പരമതന്നെപ്പോലെ കാണണം. അസത്യം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ, വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്താൽ തുടങ്ങിയ നീതിമന്ത്രങ്ങളും ക്രമേണ സഞ്ചാരങ്ങളായി. ഇവ മന്ത്രങ്ങളിൽ, അസ്തികതപും മന്ത്രശാസ്ത്രവും നിറഞ്ഞ പഞ്ചമവർഗ്ഗക്കാർക്കു മറുപുറം

വരെ വകവക്കാതെ പ്രവചിക്കുവാനാക്കും അതിയായ പൂജയും മരണീയതയും സഞ്ചരിക്കുമാറു, അവ ഈശ്വരീയങ്ങളാണെന്നും, കേവലം അചൈതന്യങ്ങളാണെന്നും സ്ഥാപിതമായതിനു പുറമെ, ഈ പ്രവചനം സ്പഷ്ടീകാരം രക്ഷിക്കാനും നശിപ്പിക്കാനുമായി ഒരുങ്ങുകയുണ്ടെന്നും, ആ ശക്തിയാണു ഈശ്വരനെന്നും സമർത്ഥിതമായി. ഈ തത്വസങ്കല്പം സർവ്വത്ര ദൃഢമായുൾക്കൊള്ളു, ഇന്നപ്രവൃത്തിപുണ്യമാണെന്നും ഇന്നപ്രവൃത്തി പാപമാണെന്നും ചില നിർബന്ധസൂത്രസങ്കല്പം ഉണ്ടായിട്ടു. ഇവിടെ, ഒരു ചെടി ഉണരുന്നപോലെ, നീതിചരിതപലകാവും കവരവുമായി ഉയർന്നു പടന്നു വരി. നീതിധർമ്മം എന്തിനവയെക്കുറിച്ചുള്ള തത്വചാരങ്ങളാൽ സമുദായങ്ങൾ സുദൃഢബലങ്ങളായി അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിബന്ധനയും ബന്ധമുള്ളും ഭിന്നവിധവും സർവ്വോദ്യമവുമായിട്ടാണിരുന്നതെങ്കിലും അവയുടെ മൂലധർമ്മം സമോപനയായിരുന്നു. ഈ സമോപന ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ സമുദായം അല്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രത്തിന് ഇല്ലാത്ത പ്രവർത്തികളുള്ളൂ. സമുദായം നീതിബലവും സമോപനാക്രാന്തവും അയരോടുകൂടി അതിന്റെ നീതിയും ഉൽക്രാന്തിയും അതിവേഗം പടന്നു പരക്കയും ചെയ്യും.

ഈവകയ്ക്കും ബാഹ്യവസ്തുവിൽ എത്തിയ പുരാതനസമുദായം ക്രമേണ അഭിപ്രായമാകയും അതുകൊണ്ടുമാത്രം അസംതുഷ്ടമായനാമുദായശക്തി തന്റെ സുസ്ഥിരമായ നിബന്ധിപ്പിക്കുവേണ്ടി, അതായതു, സ്വാധീനം സാധിക്കാൻ വേണ്ടി, പലപല നീതിനിബന്ധനകളെയും ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളെയും നിർമ്മിച്ചു വരികയും ചെയ്തു. അപ്പഴത്തെ സമുദായ പ്രമാണികൾ മനു യാജ്ഞവൽക്യൻ തുടങ്ങിയ സ്തൂതികാരന്മാരാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടല്ലോ? ഇങ്ങനെ നീതിപ്രബന്ധങ്ങളും ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളും സമുദായത്തിന്റെ സുചിരസ്ഥിരതക്കായിട്ടുണ്ടായതാണെന്നുള്ള സംഗതി നിരാക്ഷേപമാണെന്നെങ്കിലും, ഈ രണ്ടു പ്രബലവത്സരി അക്കാലത്തെ മനുഷ്യസമുദായം പ്രാകൃതികമായ നിഷ്പരപ്രവൃത്തിയെ അല്ലെങ്കിൽ പ്രാകൃതികമായ പരിണാമങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ ഏതൊരു കേന്ദ്രീകൃതനാണെന്നും, അതേപോലെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലവും കൃത്യമായ വുമായെന്നുമുള്ള വസ്തുത ചെറു ബാഹ്യദൃഷ്ടി ചരിത്രശാലന ചെയ്യുന്ന ഒരുവനെപ്പോലും വിസ്മയിപ്പിക്കുമെന്നതിന്നു മറുപക്ഷമുണ്ടാവാൻ കഴിയില്ല. ഐ! മനുഷ്യജീവിതം സുഖസൈന്ധവ്യമായതാണെന്നുള്ള ഏകോദ്ദേശം കൊണ്ടു സാമുദായികമായി ഈ രണ്ടു ശാസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രമല്ല, വേറെയും പല ഗവനനശാസ്ത്രങ്ങളും അവർഭവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നീതിശാസ്ത്രത്തെയും ധർമ്മപ്രമേയങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ബോധാധികാരം മനസ്സിൽ മാത്രമേ സുഗമസഞ്ചാരമാകയുള്ളൂ. ഏതു മനസ്സു അപ്രകാരവും ശിഖാകുറിനവുമായിരിക്കുന്നു. അതിന്നു നീതിബോധം സുഗ്രഹമല്ല-ധർമ്മോപദേശം ദൂരവഞ്ചോധവുമാകും. ഇവിടെയായ ബാഹ്യമനസ്സുകളെ സ്വാധീനതയിൽ പെടു

ത്തുപാൻ അതായതു സമുദായശക്തിയുടെ വ്യാപ്തിയും പരിധിയും പെരുക്കിക്കൂട്ടാൻ അതിട്ടു 'രാജശക്തി' എന്നൊരു പുതിയപദ്ധതികൂടേന്നു സ്വരൂപിതമായി.

രാജകീയപദ്ധതിയുടെ മൂലകാരണം കുടുംബസ്വരൂപവൽക്കരണരീതിയാകുന്നു ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഒരുത്തൻ പ്രധാനനായും, മറ്റുള്ളവർ അയാളുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായും വൃത്തിക്കാടുള്ള തുറവാലെ സമുദായത്തിലേക്കു പ്രവേശനം പ്രാപ്തിയും അതേ ഞാൻ അതിലെ നായകനായി നിൽക്കയും, തദംഗങ്ങൾ അ നേതാവിന്റെ ആജ്ഞ ഭംഗപ്പെടാതിരിക്കുവണ്ണം സൈന്യസംഭരണവും ധനവിതരണമുതലായുള്ള അയാളെ പരിചരിക്കയും ചെയ്തുപോന്നു. അ നേതാവാനത്രെ രാജപദവാച്യൻ. അവനുമായി മറ്റുള്ളവർക്കുള്ള ബന്ധം സേവ്യസേവകഭാവവുമാണ്. എന്നാൽ, ലോകസൃഷ്ടിസന്ദർഭത്തിൽ സമുദായസ്ഥിതി സമത്വമുടിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടത്രെ സമുദായാംഗങ്ങളിൽ ഈ വിന്യയബന്ധം ഉണ്ടാവാൻ കാരണമെന്തു്? ഭക്തസംബന്ധംകൊണ്ടും മറ്റും ബന്ധമായവയുടെ ഇടയിൽ ഈ വിന്യയബന്ധം നേരിടുന്നതാണെങ്കിലും യാതൊരു ബന്ധമുണ്ടില്ലാത്ത ഒരുവൻ സേവ്യനായും മറ്റുള്ളവർ അവന്റെ സേവ്യരായും വർത്തിക്കാൻ ഉണ്ടായ കാരണമെന്തു്? ഈ ബന്ധം എത്രകാലംവരെ നിലനില്ക്കും എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ചിലതിവിടെ പറയാം.

സമുദായഘടന ഉണ്ടായ പ്രാഥമികസ്ഥിതിയിൽനൈസർഗ്ഗികമായവൃക്കിസ്വപാതന്ത്ര്യം നിമത്തം തദംഗങ്ങൾക്കു ചുറ്റത്തുമാത്രം സുഖവും സൈപരതയും സുഖിച്ചിരുന്നുവോ, അത്രയുമില്ലെങ്കിലും അതിൽ ഒട്ടൊന്നു കുറഞ്ഞു അഹിതാനുഭവവും നേർട്ടിരുന്നു. വൈയക്തിയായ സ്വപാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ സമുദായത്തിനങ്ങായിരുന്ന വിശേഷസുഖാനുഭവങ്ങൾ എന്നെല്ലായ്ക്കായിരുന്നു എന്നു മുൻ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഈ സ്വപാതന്ത്ര്യം ഒരിടത്തു സുഖപ്രദമായിരുന്നെങ്കിലും, മററൊരിടത്തു സമുദായമേക്കും ബന്ധിക്കാൻ രസപ്രാപ്തിതാദർശം നിൽക്കയും ചെയ്തുവന്നു. വൃക്കിസ്വപാതന്ത്ര്യമേററു കടുത്ത ഹൃദയം, എത്രയത്രസുഖാനുഭവങ്ങൾ അനുഭവിക്കുമ്പോ, അതിവധികമായി സാമുദായികസുഖം ധർമ്മിച്ചയന്നു സ്വാർത്ഥപ്രതിപത്തി അസാധാർണതാ കാരണമേററു വെട്ടിമറയുകയാൽ അസുഖാകലമാകയും ചെയ്തു. വൃക്കിസ്വപാതന്ത്ര്യം മൗനകടന്നു പടന്നാൽ പരോപദ്രവബുദ്ധി പാടെ അറക്കരിക്കും. ബലവാന്മാരായ സമുദായക്കാർ ദുർബലസമുദായാംഗങ്ങളുടെ നേരെ വൃക്കിസ്വപാതന്ത്ര്യവ്യാപനം, പല അവചാരങ്ങളും സ്വപദാർമ്മ്യങ്ങളുംപ്രവർത്തിച്ചുവന്നപ്പോൾദുർബലസമുദായാംഗങ്ങളെല്ലാം ചേർന്നു സ്വയംരക്ഷക്കുവേണ്ടി പ്രബലനായ ഒരു നേതാവിനെ വരിക്കയും

അർത്ഥം അശാസകപുരുഷൻ ഫലപ്പെടുമാറു വേണ്ട സന്നാഹങ്ങൾ ഒരു ക്ഷിക്കാടുകയും ചെയ്തു. ബലവാന്മാർ സ്വസ്ഥത്വംകൈ:ണ്ടു ദുർബലരെ സ്വാധീനതയിൽപ്പെടുത്തി, സ്വകീയഭരണശക്തിയെ പ്രബലമാക്കി എന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. ഈ സുഖലഭം നശിക്കാതിരിക്കാൻ ചേണ്ടി ദുർബലവൃത്തിയെ നിശ്ചിതാവധി കടന്നു ഹിംസോപദ്രവങ്ങൾ നേരിടാതിരിക്കാൻ ചേണ്ടി അവർ രമ്മിൽ ചില ഉടമ്പടികളും നടത്തി. ഈവിധമാണു നേത്രസേവകലാപം ഉണ്ടായിരുന്നതും. ഈ ബന്ധം പ്രബലസംഘപ്രഭാപിരമോ അല്ല സമുദായംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ നേരിട്ടു നായുവസ്ഥകളെ നിവാരണം ചെയ്യാൻ അത്ഭുതനിഷ്ഠയെടിസ്ഥാനമാക്കി സൃഷ്ടിച്ചതോ എന്ന കഥ ഇവിടെ ചിന്തനീയമല്ല. ഏതായാലും ഏതു വിധേനയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്ന രാജകീയപദ്ധതി വ്യക്തിസ്വതന്ത്ര്യത്തെ തടയുന്നതിനുള്ള സ്വയംഭരണത്തിലാക്കി അകറ്റാൻ പരയുന്നപക്ഷം, ഈ രാജകീയപദ്ധതിയുടെ ഉദ്ദേശം സമുദായമറിയാനും എന്ന ഉന്നതശില്പി ശേഖരത്തിൽ നിന്നാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ഉദ്യമസ്ഥലം പർവ്വതമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പിന്നീടുള്ള അതിന്റെ നിമ്നപ്രവഹം ക്രമാവൃതമായിട്ടാണു കണ്ടുവന്നതും. സമുദായോദ്ധാരണത്തിനായി ദുർബലജനതയുടെ സഹായസഹകരണത്തിനായി ഉണ്ടായിരുന്ന രാജാ പദ്ധതി അന്ത്യം കാണുന്നതിനും ഹിംസക്കും പ്രചനകാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നു പറഞ്ഞു നാളിതുവരെയുള്ള ഇതിഹാസവൃത്തങ്ങൾ പരശോധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്.

രാജകീയ പദ്ധതിയുടെ ഈ അവസ്ഥാന്തരം അതിന്റെ സന്ദർഭംചിത്രീകരിച്ച ഉൽകൃഷ്ടമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഈ സ്ഥിതി അപലപിതയുടെ വികൃതമായ ദുർവിചാരം മാത്രമാണു്. എന്തെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിനു ഉൽക്രാന്തി ഉണ്ടാകുക, അതിനു ഒരു ദുർവിചാരമുണ്ടായെന്നു ശേഷമാണു് സാധാരണപതിവു്. ശരീരത്തിൽ അഭിനവതപം ജനിക്കണമെങ്കിൽ തൽസംബന്ധമായ പുറംപ്രഭാവങ്ങൾ വിസ്മയകരങ്ങളാകണമെന്നു ചൈതന്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു സിദ്ധാന്തമുണ്ടു്. അതനുസരിച്ചു അനുയുക്തമായ രാജകീയ പദ്ധതിയും ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു് പരിഷ്കൃതമേകണമെങ്കിൽ, അതിന്റെ ആദ്യരൂപം പാടമാണു് പ്രബലശക്തിക്കധീനമായതെന്നു് അപലപിത ക്രമേണ ഹിതസ്ഥിതിയിലെത്തുകയും, സമുദായമുപതപങ്ങൾ രീതി പരിശുക്തനാകുകയും ചെയ്തശേഷമുണ്ടു്, അതിന്നായ ഉൽകൃഷ്ടമുണ്ടായി: രാഷ്ട്രീയ ഭരണാധികാരം കൈവന്നതിൽ സ്ഥിരമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് അതു് സ്വപ്രകൃതിയുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രതിബിംബിച്ചുള്ള ഒരു നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യ നഭാധിപിതവുമാണു് നന്നു്. രാജകീയകാലങ്ങളെല്ലാം തന്നെ, ലോകമതാവലംബികളാകുന്നു. ഇവയായിരുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടമായ രാജകീയപദ്ധതിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ. ഈ പദ്ധതി "പ്രാതിനിധികത്വം" എന്നു് പറയപ്പെടാറു്. ഈ വിധം പലകൊല്ലങ്ങളായി, പ്രചരിച്ചുവന്ന പ്രാതിനിധികത്വങ്ങൾ അന്യമായി

ക്കയിലെ പ്രസിദ്ധനായ വിൽസൺ സ്വയംനിർണ്ണയം എന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ഈ പദ്ധതിയുടെ പാർത്ഥ്വികചരിണാമം, ചോരകോലത്തിസമയം ഉണ്ടായിരുന്ന പരിശുദ്ധവും നിർമ്മലവുമായ വ്യക്തിസ്വഭാവത്താലായിട്ടുതന്നെ വിവർത്തിക്കപ്പെട്ടതോ എന്നു ചിലർ ഉന്നയിക്കുന്നു. ഈ ഉന്നയനം പ്രമാണരഹിതമാണെന്നു പറഞ്ഞു കൂടാ. എന്നാലുമല്ല, മനുഷ്യസമുദായം വീണ്ടും വ്യക്തിസ്വഭാവത്താലും ലഭിക്കുമെന്നു വരുന്നതിൽ അതുതക്കപ്പെടുവാൻമില്ല. കാരണം; ഭൂഗോളവും അതിലെ അഭാപ്യമായതും വർത്തമാനമായിരിക്കയാൽ, മരിച്ചതും ഒരു കാലത്തുണ്ടായ സംഭവംവീണ്ടും അതേസ്ഥലത്തിൽ അതേരൂപത്തിൽ വന്നെത്താമെന്നുള്ളതാണ്.

ഒരു സംഭവത്തിൽ പരഞ്ഞിട്ടു ഈ വിഷയം ഉപസംഹരിക്കാം. അശ്രമനിർമ്മാണരീതി കടംപെടുത്തി സ്വീകാരം. അതുകൊണ്ട് ഭരണസ്ഥാപനം എന്നീമാതിരിയുള്ള സമുദായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ അവിടമ്പിച്ചപ്പോഴും മനുഷ്യരിൽ സമഭാവന സർവ്വപ്രസിദ്ധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അശ്രമനിർമ്മാണപദ്ധതിയും സമഭാവനയും തമ്മിൽ സാമരസ്യമുള്ളവയല്ല. അശ്രമനിർമ്മാണസ്വീകാരമായെങ്കിൽ; കർമ്മപ്രക്ഷേപം ഭിന്നമാവണം; എന്നാലുമല്ല, സാധാരണപദ്ധതിയുള്ളതും തദനുസരണമുള്ളതുമല്ലാം വിഭിന്നരൂപങ്ങളാകയും വേണം. എന്നാലുമ്പോൾ സമഭാവനയെപ്പറ്റി പ്രശ്നമാകുന്നതെങ്ങനെ? കാലസ്ഥിതി പരിഭാസിച്ചതിൽ ലോകികമായ സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ സമാനങ്ങളായല്ല, ഉച്ചനീചാഭിസാരമുള്ളവയായി വിഷമങ്ങളായാണു കണ്ടിട്ടുള്ളതും. എന്നാൽ മാനുഷ്യസമുദായങ്ങളിൽ ഈ വിഷമത്തെ അതേരൂപം സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നില്ല എങ്കിലും, വേറെ ഒരു പന്ഥാവിൽ കൂടിയാലുമ്പോൾ രക്തവൈഷമ്യപരിമിതിയുള്ള അതിൽ കടന്നുകൂട്ടിപ്പോകുന്നവേണം പറയുവാൻ. സ്ഥിതിക്കു അവരിൽ സമഭാവനയെക്കൊണ്ടുവന്നതാണോ? വസ്ത്രവും നീളവുംകൊണ്ടു വിസ്തൃതമായ പടങ്ങളല്ലാം പ്രദർശനശാലയിൽ ദേശീയനിൽ കെട്ടിത്തൂക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു സാധിക്കുന്നകാലത്തോ? ഭിന്നഭാവങ്ങളെയും ചതുരപ്പാടങ്ങളെയും മറ്റും കൂട്ടിച്ചേർത്തുനിന്നാക്കി ഒരു കയറും കുറുകെ കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടെങ്ങോ ചിഹ്നംകുറിപ്പിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചാൽ, അകലുന്ന സമയമാകുമോ? അതു കൊണ്ടു കണ്ണു മധുരവും ഉച്ചസംകല്പ പൂമാകുന്നവാതാവരണത്തിൽ പരിചക്രമണം ചെയ്യുന്ന മനസ്സിനെ കളുപ്പിക്കുന്നതുമായ ഈ സമഭാവനാപദം മനുഷ്യസമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ തുല്യം വ്യത്യസ്തങ്ങളും, അപരിചിതമായ പദ്ധതികളായി കാണുകയാൽ സമഭാവന എന്നതു വ്യവഹാരഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാക്കത്തക്കതല്ലാതെയാണു കാണുന്നതു. അതില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ മേൽപറഞ്ഞവിധമുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളാണു ഉണ്ടാക്കിയെന്നു ഇല്ലായിരുന്നെന്നെ! അതു കൊണ്ടു, അതിനെക്കുറിച്ചും ചിലതെല്ലാം അടുത്ത ഉപസംഹാരവേലനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളാം.

വിശപശ്രവിതയായ ക്ലിയോപ്പത്രാ മഹാരാജ്ഞി.

പനച്ചുരുത്, എൻ. രാമൻപിള്ള.

പരിതപിതങ്ങളായ സംഗതികളെ കണ്ടുകേട്ടും ഭയമുണ്ടാകാതെ ജീവിതമാലയിൽ അചഞ്ചലമായിത്തീർന്ന ജ്ഞാനത്തോടുകൂടിയ ഉപരിയായ ജ്ഞാനം അനേകവർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ള മഹതീമയാരുടെ ലോകപരിചയം ഒന്നോടെ അറിയുന്നതിനാൽ ലഭ്യമാകുന്നതാണ്. അവരുടെ സ്വപരമ്യസ്തനേയും സ്വസ്ഥമുദയസ്തനേയും, സമോദരസ്തനേയും, പ്രശംസനീയമായ വാത്സല്യം കലയത്തിൽ വിദ്യയെ, മനസ്സിൽ അതിയായ മോഹം, സ്വഭാവ ദൃഢത, അനുകമ്പ, ആദിയായ സർവ്വങ്ങളെയും കൃത്യങ്ങളെയും അനുകരിക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലും നടത്തയിലും കർമ്മങ്ങളിലുമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹമായ പല പ്രേരണ മനസ്സിൽ ജന്മമാകുകയും തന്റെ ജീവിതം ലോകവ്യവഹാരങ്ങളിലും ജീവിതമനുഷ്ഠിപ്പലും വിജയികളായി തീരുന്നതിനും ഇടയായിരിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശം രണ്ടായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ജീവിച്ചിരുന്ന ക്ലിയോപ്പത്രാ മഹാരാജ്ഞിയുടെ ചരിത്രവും കേരളീയരായ നമുക്ക് അത്യന്തം രസപ്രദമായിരിക്കുമെന്നുവെച്ചിട്ടുള്ളവണ്ണം.

ലോകകലാപരമായ പല ക്ലാസിക്കൽ ചക്രവർത്തിയുടെ നിർമ്മാണശൈലിയിലും ഈജിപ്റ്റിലെ ഭരിച്ചടങ്ങളിലും ശത്രുക്കളെ അന്തിമരണ്ടായിരായ ഈ മഹതീരത്തിന്റെ ചരിത്രം അനേകരായുള്ള അജ്ഞാതമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിന് നൂറ് വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് ഈജിപ്റ്റിലെ ഒരു ചെറിയ നഗരം അലക്സാണ്ട്രിയ നഗരത്തിൽ ഈ പുണ്യവതി ജനിച്ചു. പല കലാപരമായ മഹാരാജാവ് ഭരിക്കുന്നതിന് മുൻപായി തന്റെ മൂത്തമകളായ ക്ലിയോപ്പത്രായയും അനേകത്തിനായ അർസിനോയയും പുത്രന്മാരായ രണ്ടു ടോളമിമാരെയും അടുത്ത രാജാവുകാശികളായി റോമാചക്രവർത്തി ഗണിച്ച് ഈജിപ്റ്റിലെ രാജ്ഞിയായിട്ട് തന്റെ പിച്ഛലം മൂത്തമകളെ വാഴിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു അപേക്ഷ അയക്കുകയുണ്ടായി. ആ അപേക്ഷയെ പല കലാപരമായ പല പട്ടികളിൽ പട്ടികളിൽ റോമാ ചക്രവർത്തി അത്ര ചെറുതായിട്ട് പിതാവിന്റെ മരണസമയത്തു രാജ്ഞിക്ക് ചുമ്പു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ധീരയും തന്റേടക്കാരത്തിയുമായ ആ ഭാഗ്യവതി രാജ്ഞി പിതാവു തനിക്കായി ഉൾപ്പെടുത്തിയ അനേകപ്രകാരത്തെ അനേക വിട്ടുകൊടുക്കിയിരുന്നല്ലോ ദ്രോഹിയായ സഹോദരനായ മൂത്തടോളമിയോടൊത്ത് രാജ്യഭരണം നടത്തിവന്നുവെങ്കിലും ചില ദുരൂഹങ്ങളാൽ മഹതീരയെ പിടികൂടിയെടുത്തു. രാജ്ഞി സഹോദരൻ ടോളമി സേവകന്മാരും ക്രൂരന്മാരും ക്ലിയോപ്പത്രയെ അറയിലടക്കി. അയ്യോ! സേവകന്മാർ രാജ്ഞിയുടെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കാതെയായി അവർ രാജ്ഞിയുടെ മേൽ പലകറുത്തു അനാവശ്യമായി ആരോപിച്ച് ടോളമിയുടെ സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചു. അയാൾ രാജ്ഞി സഹോദരിയുടെ മേൽ ഭൂതഭയങ്ങൾ ചുമത്തിയ കുറ്റത്തിന്റെ വാസ്തവവാസ്തുവങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചറിയാതെ നാട്ടിൽനിന്ന് ബന്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ധീരമതിയായ രാജ്ഞി ഈ ബന്ധിപ്പിക്കലിനെ അല്പംപോലും ഗണ്യമാക്കാതെ സിറിയയിൽ ചെന്ന് ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് സഹോദരനെ

+ തലസ്ഥാനം അലക്സാണ്ട്രിയ ആയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇത്.

മായി എത്തിത്തു. എന്നാൽ അവരുടെ മത്സരം ഒരു രണ്ടാമുലം അവസാനിക്കും മുൻപ് റോമക്കാരുടെ നേതാക്കൾ തമ്മിലുള്ള കലഹം കൊടുമ്പിരികൊണ്ടു കിഴക്കൻഭി കിഴക്കനും ഔഡിച്ചു. നേതാക്കളായ പാപെയസ്സും സിസ്സറും ഈജിപ്റ്റിലും രാഷ്ട്രീയാവകാശ വാദങ്ങൾക്കായി വന്നുചേർന്നു. പാപെയസ്സിനെ ഈജിപ്റ്റുകാർ വധിച്ചു സിസ്സറുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് ശേഷിച്ചിരുന്ന അന്ത്യമിദഗ്ദ്ധന് ഒരു കോട്ടയ്ക്ക് ആവശ്യമായി തന്നുകയാൽ രാജ്ഞിയും ടോളമി രാജകുമാരനും മേലാൽ രാജ്യമായി അവർക്കുണ്ടാകണമെന്നു സിസ്സർ രീതിമറന്നിട്ടു.

രാജ്ഞിയുടെ അംഗസൗകുമാര്യം ആ കരമോളമിയും വാശികൊണ്ടുചാതുറ്റുവും മൂലം സിസ്സറും രാജ്ഞിയുമായ പരസ്പരസംസാരം വിദ്വല്ലതികപ്പെട്ടതായി പരിചിതം. ഈ വിവരം സമുക്തരും സിസ്സറുടെ സമവർത്തികളായ ഭരണങ്ങളു മറിഞ്ഞു അയ്യോമി ഇതുപ്രകാരം കലപത്തിനാരംഭിച്ചു. സ്ഥിരസംസാരങ്ങൾക്ക് മദ്ധ്യേ മറ്റും പലതടസ്സങ്ങളും വന്നുസംഭവിക്കുക ലോകരീതിയാണല്ലോ. രാജ്ഞിയുടെ സംഭാവനയായ ടോളമിയും സമോദരി അർസിനോയും ജനപങ്കാളിയിൽ ചേർന്നു പല ഉപദ്രവങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പാഴെക്ക് ആ യെശുവരി രണ്ടാമതും സരിയയിൽ എത്തി ഒരു ഭയങ്കരസൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുചെന്നു അവരെ എത്രത്തോളം അർസിനോയെയും ടോളമിയെയും കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി നാട്ടിൽ സമധാനപരിപാലനം നടത്തി.

അന്നത്തരം ഇളയടോളമി ടോളമി യോജിച്ചു രാജ്യത്തെ നടത്തിവരാവക പൂർവ്വകരുടെയെ ആ സന്ദർശനം പ്രസവിച്ചു. “സിസ്സറിയൻ” എന്ന് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവായ സിസ്സറാടൊരുമിച്ചു രാജ്ഞിയും സമോദരിയും പുത്രനും റോമിലേക്കുപോയി അവിടുത്തെ സ്വപ്നകലാശാലയിൽ സിസ്സർ മരിക്കുകയും രാജ്ഞി വിധവയായി തീരുകയും ചെയ്തു “വടനത്താക്കയും വളന്നുവെടയും” എന്നുപോല ഇളയസാമന്തരും കാലതാമസമെന്നു പരലോകഗതനായി നിസ്സന്ധനയായ രാജ്ഞി തന്റെ ഏകപുത്ര സാമന്തരോടുകൂടി വീണ്ടും ഈജിപ്റ്റിൽ വന്നു പുത്രന്റെ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തിൽ രാജ്യം പരിപാലനം നടത്തി.

അപ്പാഴെക്ക് റോമിലെ അന്നത്തരസേനാക്കുമാരായ അന്റോണിയനും അക്റ്റോറിയനും തമ്മിൽ രാഷ്ട്രീയാവകാശവാദമുണ്ടായി കരൾ കിഴക്കേട്ടു മറ്റൊരാൾ പടിഞ്ഞാറോട്ടും പോയി. കിഴക്കോട്ടുപോന്ന അന്റോണിയൻ സരിയയിൽ തന്റെ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു അയാൾക്ക് സംഭാവനപോലും ചെയ്യാൻചെന്ന രാജ്ഞിയുമായി സന്ദർശനംകൂടിയും അയാളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രധാനപങ്ക് ആ മഹതിയുടെ അന്തിമം അധീനത്തിലായി. അയാളുടെ യുദ്ധത്തിൽ സഹായിച്ചു; അധികാര പ്രചാരണത്തിൽ സഹകരിച്ചു പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിനിടയിൽ അക്റ്റോറിയനും അന്റോണിയനുമായി പരസ്പരം വൈരം വിണ്ടുടങ്ങി ആക്റ്റോറിയൻ, എന്നുമ്പലത്തു വെച്ച് ഒരു ഭയങ്കരകടൽ യുദ്ധം നടന്നു. അന്റോണിക്ക് പരാജയമുണ്ടാകുമെന്ന് ശങ്കിച്ച് ബുദ്ധിമതിയായ ആധിപത്യം ഈജിപ്റ്റിലേക്കു മടങ്ങി; അന്റോണിയനും പുറപ്പെട്ടു. ധീരവീരനായ രണ്ടൻ നായകൻ താൻമൂലം വല്ല മലിനതയ്ക്കും ഇടയാകുമെന്ന് ഭയന്ന് താൻ മരിച്ചുപോയതായി ഭ്രാന്തായി നാട്ടിൽ പരത്തി ഒരു വിജ്യാനുമ്പത്തു് ഒളിച്ചിരുന്നു. അന്റോണിയൻ എന്നാൽ ഈ ഭ്രാന്തയെ ഗണ്യമാക്കുന്ന രാജ്ഞിയെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു അവരുടെമേൽ പിടയ്ക്കു് ആ അന്വേഷണത്തു് പരലോകപ്രാപ്തനായി യശസ്സുകാരനും ജേതാവും അധിപരോദ്ധ്യം ദിവ്യഗുണം ആയ അക്റ്റോറിയൻ രാജ്ഞിയെ ഒരു ദുഷ്ടനായും കത്തിയും ആയ ഒരു സ്ത്രീ എന്ന വിചാരിച്ചുള്ള മഹനായ സിസർ അക്റ്റോറിയന്റെ മരുമകനും അയാളുടെ സകലൈശ്വര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ട സഹായിയുമായിരുന്നു. അന്റോണി സിസ്സറുടെ സേനാനേതാക്കളും തന്റെ ശ്രേയസ്സിന് സഹായിച്ചു.

ബന്ധുവും ആണെന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും വസ്തുതയാകട്ടെ വിചാരിച്ച് അയാൾക്ക് നേട്ടേ അതു അനുകമ്പയുണ്ടാകയില്ലെന്നറിഞ്ഞ് മയിമുരത്തം വിജ്ഞാനം ഉപേക്ഷിച്ച് ആത്മപ്രേക്ഷം അവസാനിപ്പിച്ചു.

പ്രേമം

അതിരമ്പുഴ സി. എ. വേലായുധ.

നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിശാപരമായിത്തീരുന്ന പ്രകൃതിയിലെ പല സംഭവങ്ങൾക്കും പരസ്പരസംബന്ധം അഥവാ ഒരു കെട്ടുപാടുണ്ടെന്നുള്ളതു് നിരീക്ഷണസാമത്രിമുള്ള ഏതൊരുവനും ഗ്രഹിക്കുവാനു പരമാർത്ഥസംഗതിയാകുന്നു. ഈ കെട്ടുപാടുതന്നെയാണു് പ്രകൃതിയേ നിലനിറുത്തുന്നതു്. അതിനെത്തന്നെയാണു് നമ്മൾ ഈശ്വരമൈത്രിയെന്നു നാമകരണംചെയ്യുന്നതു്. അതിനതീതമായിട്ടു യാതൊന്നുമില്ലെന്നു സൂചകമായി പല വിചാരിയ്ക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഈശ്വരമൈത്രിയത്തോടുകൂടിയ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങളിൽ മനുഷ്യമനസ്സു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു മമത അർജ്ജിക്കുന്നു. ഈ മമതയേതന്നെയാണു് വിസ്തൃതമായ അർത്ഥത്തിൽ 'പ്രേമം' 'പ്രണയം' 'സ്നേഹം' 'പ്രീതി' എന്നൊക്കെപ്പറയപ്പെടുന്നതു്.

ഈശ്വരമൈത്രിയും കൂടുതലായി നിഴലിച്ചുകാണുന്നതു മനുഷ്യരിലാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ഇഹത്തിൽ കാണുന്ന സകല ജീവികളിലും വെച്ചു് മനുഷ്യർ ശ്രോദ്ധാമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. ശ്രേഷ്ഠജീവികളായ മനുഷ്യരിലുള്ള ഈശ്വരമൈത്രിയത്തിന്റെ ഭേദഗതികളാണു് അത്ഭുതവും മനസ്സും. മനസ്സിന്റെ ഓരോവിചാരങ്ങൾക്കും ഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടു്, ഈ ഭാവങ്ങൾക്കൊക്കെയും അടിസ്ഥാനം പ്രേമമാകുന്നു. പ്രേമത്തിന്റെ ഭാവംകൊണ്ടോ അഭാവംകൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്നതായിട്ടുള്ള വിചാരങ്ങളെ മനസ്സിനുളളു. പ്രേമം അനർത്ഥമായ ഒന്നാകുന്നു. പ്രേമമില്ലാത്ത ഹൃദയം മണൽക്കാടിനു തുല്യമാകുന്നു. പ്രേമം അനുഭവിച്ചറിയാതെ ഒന്നാണു്. ഏകിലും അനേകം ജനങ്ങൾ അതിന്റെ മാധുര്യം അറിയാതെ കഴിയുന്നവരെന്നു പറയുന്നതിൽ അശേഷം അതിശയോക്തിയില്ല. മറ്റു അസംഖ്യത്തിൽ അതിന്റെ മനസ്സു അറിയാതെ കഴിയുന്നവരെന്നു പറയുന്നതിൽ അശേഷം അതിശയോക്തിയില്ല. അതുപോലെ പ്രേമമാകുന്നവർക്കു കടിയുണ്ടാത്തവനു് അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ അഭാവമറിയാത്തവനു് സാധിക്കുകയില്ല. സകലസംഭവങ്ങളുടെയും മനുഷ്യജാതികളുടെയും നമ്മെ കൂടുതലായിപഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതു് "സ്വാഭാവികവേദം"

ദ്രുമഹിമാഖഡപ്രേമം, ദൂരതീതശ്ചേതരബോധനസ്മാദഃ" എന്ന് ഒരു കവിപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഏറെയും യാഥാർത്ഥ്യംതന്നെ.

പ്രേമം മരണപശ്ചത്തം നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ഭാവമാകുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു് ഈപ്രേമം നിലനിറുത്തുന്നതിന്നു സാധിച്ചിട്ടില്ല. പ്രേമത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിഗൂഢഗതങ്ങളായിട്ടുള്ളവയാണ്. ന്യായമുള്ളതിനുവേണ്ടി സ്വീയമായിട്ടുള്ളതു സകലതും ഒരു മനുഷ്യൻ വെടിയുന്നെങ്കിൽ അതു പ്രേമത്തിന്റെ പ്രോണകൊണ്ടാകുന്നു. മഹാത്മാവായയേശുക്രിസ്തു സ്വജീവനെ ക്രൂശിലൂപേക്ഷിച്ചുണ്ടിവന്നത് മനുഷ്യരോടുള്ള പ്രേമാതിരേകംകൊണ്ടാണെന്നതിൽ അശേഷം അവാസ്തവമില്ല. ഇതുപോലെ മഹാത്മാക്കളായിട്ടുള്ള പലരും സ്വാത്മപരിത്യാഗത്തോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നൊക്കെയും മൂലപ്രകൃതിയായിട്ടുള്ളത് പ്രേമം അഥവാ സ്നേഹമാകുന്നു.

സ്നേഹം ജീവന്റെ വെളിച്ചവും അത്മാവിന്റെ അനന്തവും മനസ്സിന്റെ സംരക്ഷിയുമാകുന്നു. നമ്മുടെ അന്തർഗ്ഗതങ്ങളിൽ മഹത്തരമായുള്ളതു പ്രേമവികാരമാകുന്നു. പരസ്സമീകൃതമായിട്ടുള്ള പക്ഷെ ഏകമോക്ഷേപത്തിലാക്കുന്നതും ദുഃഖത്തിൽ സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്നതും സന്തോഷത്തേ പങ്കു് പിടിക്കുന്നതും പ്രേമംതന്നെ. സംസാരസാരത്തെ തരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരുതോന്നിയാണ് സ്നേഹം. പ്രകൃതിയേ അറിയുന്നതും പ്രേമമുമാകുന്നു.

ഏതൊരു വസ്തുവിൽ സന്ദർശിച്ചാൽ അയതിൽ പ്രേമവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സന്ദർശിച്ചില്ലാത്ത ഒന്നിന്നു് സൗകര്യമുള്ളതാണെന്നും പ്രേമമൊന്നാണെന്നുമാകുന്നു. ഭേദഭാവത്തേ തിരസ്കരിയ്ക്കുന്നതും മറെറൊന്നിനെ അകറ്റിപ്പിക്കുന്നതും സ്നേഹംകൊണ്ടാണ്. ഓരോത്തിൽ മറെറൊരാളാവിന്നു പ്രഃപരം നൽകുന്നതും പ്രേമംതന്നെ. ബുദ്ധിപരേ സംമതിച്ചിരിക്കുന്നതും പ്രേമമല്ലാതെ മറെറൊന്നുമല്ല. ഹൃദയങ്ങളെ അവിഷ്കരിയ്ക്കുന്നതു് പ്രേമത്തിന്നു വിശേഷജോലിയാകുന്നു. നാദത്തെക്കുലുമൊന്നിനെ പ്രതികരിയ്ക്കുന്നതിന്നു് കാരണം സ്നേഹമാണെന്നുമാകുന്നു. വിഷമമേറിയ സംസാരത്തേ സുസാധകമാക്കുന്നതും മഹത്തരമായ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. പ്രേമം അഭ്യസനസമ്മർദ്ദംകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചുവരുന്ന ഒരുവിദ്യാവിശേഷമല്ല. അതു അകുടപത്തിൽനിന്നുണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നു മുഖ്യപാഠത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രേമം സ്വകീയമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇഹപലലോകങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതും സ്നേഹമാകുന്നു. ജീവിതായോധനത്തിനുള്ള അഭ്യേന്ദ്രമായ കവചംതന്നെയാണ് സ്നേഹം.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നും സ്നേഹപോലെ ദിവ്യമായിട്ടു ലോകരിൽ വേറൊന്നുമില്ലെന്നുള്ളതതപം മാന്യവായനാരെ നന്നെസ്മ

രിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി സ്റ്റേഫത്തിന്റെ ചില അവാതരവിഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനുമുമ്പുകൊള്ളട്ടെ!

ഭാഷ്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള പ്രേമവും സഹോദരസഹോദരിമാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹവും ഒന്നല്ല. മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു കുട്ടികളോടുള്ള സ്നേഹവും കുട്ടികൾക്കു മാതാപിതാക്കന്മാരോടുള്ള പ്രീതിയും ഒരേതരത്തിലുള്ളതല്ല. രാജാവിനു പ്രജകളിൽ പ്രേമമുണ്ടു്. പ്രജകൾക്കു രാജാവിലും സ്നേഹമുണ്ടു്. പക്ഷെ രണ്ടും രണ്ടുതരത്തിലാണു് ഗണിച്ചുവരുന്നതു്. ഇതിന്നൊക്കെയുമപ്പുറമായിട്ടൊരു പ്രേമമുള്ളതും ഉണ്ടാകണ്ടത്രേ മാകുന്നു. അതാണു് ഈശ്വരസ്നേഹം. ഈശ്വരപ്രീതികൊണ്ടാണു് നമുക്കു ശ്രേയസ്സുണ്ടാകേണ്ടതു്. ഇപ്രകാരം സ്നേഹം വിവിധപ്രകൃതിയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു് അപരസ്തം ഓരോ പേരുകൾ നാം സങ്കല്പിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ അത്യുന്നതമായ അവസ്ഥയിൽ അതായതു നമ്മേക്കാൾ മാമാന്യമേന്മയവരോടുള്ള പ്രേമത്തിനു് ഭക്തി' എന്നു പറയുന്നു. ഭക്തി പ്രേമത്തിന്റെ പിതാവാകുന്നു. ഭക്തിയേത്തന്നെ പല വ്യക്തിനാമങ്ങൾമേൽത്തു വ്യവഹരിച്ചുപരുന്നുണ്ടു്. വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹമെന്നിവയ്ക്കു പൊതുവായി പറയാമെങ്കിലും അല്പപ്രായ പ്രൗഢസംഭാരം നിന്നുമുണ്ടാകേണ്ടതുള്ളതിൽ ഐശ്വര്യമില്ല.

എന്നാൽ കാതാകാതന്മാർക്കുള്ള പ്രേമത്തിനു പ്രേതുകവിഭാഗങ്ങളില്ല. അ സ്നേഹത്തിനു അനന്തപരമായ ഒരു ശക്തിയുണ്ടു്. യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലാതെ ജീവിതം സുഖമാക്കു ന്യതിനും ഈ പ്രേമമല്ലാതെ ഒന്നൊന്നും ഒരു മനുഷ്യനു ഇഹത്തിലില്ലെന്നുള്ളതു യഥാർത്ഥംതന്നെ. എത്രയുംപേർ സ്നേഹംനമിത്താ ജീവൻ നൃജിച്ചു് യശശ്ശരീരികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രേമാണ്ണപപാരംഗത്തിൽ ആരുടെ ചരിത്രമാണു് ഇന്നുപ്രസിദ്ധീകൃതമാകാത്തുള്ളതു്? ചരിത്രങ്ങളും കഥകളും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്താകുന്നു? സ്രീപുരുഷന്മാരോപരം ഒരുപോലെ അനുഭവിച്ചറിയുന്ന ഒരു സംഭവം പ്രേമത്തിന്റെയല്ലാതെ മറ്റൊന്നു് ഒന്നുമായിരിക്കും. പ്രേമത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ എല്ലാക്കാലത്തിലുമെല്ലാവരായും കീർത്തിക്കത്തക്കതാണു്. സീതാദാമന്മാരുടെ പ്രണയത്തെ പുകഴ്ത്താത്തവരാമി! ഭാരതീയരിലൊരുമുണ്ടെന്നു തോന്നുവരില്ല. തമിഴിനി, സത്യഭാമ, ദമയന്തി, പത്മിനി എന്നീ വനിതാരത്നങ്ങളെ ആദർശമാക്കു് ദ്വീപാവനമായ പ്രണയത്തെ പരിപാവിക്കുന്ന രമണീമണികൾ നമ്മുടെയിടയിൽ വളർച്ചുവരേണ്ടതാകുന്നു. ഭാരതഭാഗവതാദി ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതും വർണ്ണിക്കുന്നതും സ്നേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളെത്തന്നെയാണല്ലോ.

രണ്ടാത്മാക്കളെത്തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്ന പ്രണയം സുഖസന്തോഷങ്ങളിൽ സമാപകാശംനൽകി ജീവിതത്തെ പരിമിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇ

തുതന്നെയാണ് മഹത്തരമായിട്ടുള്ള പ്രേമം. വ്യക്തി ഭാവങ്ങളെ മാറ്റുന്നു. സാമാധവ്യ സംജാതമാകുന്നു. വണ്ണഭേദങ്ങൾ ഭൂതത്വജീകുന്നു. മുതക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സ്നേഹമായിട്ടുതന്നെ നുകരും സർവ്വ പരിചരിക്കുന്നു.

ഐശ്വര്യമായ അതായത് രംഗപരസംബന്ധമായ അത്യാത്മീയസ്നേഹപ്രകാരം നമുക്കുവീടെയും കാണാം. വികസിക്കുന്ന കസുമങ്ങളിലും തളിക്കുന്ന സസ്യങ്ങളിലും ഊർവ്വരസ്നേഹം കളിഞ്ഞുവെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. തന്നിമിത്തം നമുക്കതിൽ മനോഹരതയും സ്നേഹവും ഉണ്ടാകുന്നു. വായുനഞ്ചാറത്തിലും സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രകാശത്തിലും മന്ദലിലും ഇടിനാടത്തിലും ചൂന്നുവേണ്ട പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന സകലപരാചരങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഊർവ്വരസ്നേഹം പ്രീതി നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. ഒന്നിനു മറെറൊന്നിൽ പ്രിയമുണ്ടാകണമെന്നതിൽ ഊർവ്വരസംബന്ധമായ സ്നേഹം അവരണ്ടിടമുണ്ട്. വിദ്യാന്മാർ വിശ്വരിക്കുന്നതും കവികൾ വണ്ണിക്കുന്നതും പ്രേമത്തെത്തന്നെ. വിദ്യാന്മാരിൽ ബുദ്ധിവികാസവും കവികളിൽ വണ്ണനാഭോഗിയുമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതും പ്രേമമല്ലായെ മറെറൊന്നുമല്ല.

സ്നേഹം സ്വാഗ്ദീയമാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹമാണ് ഉത്തമ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ജ്ഞാനം അത്മാവിനു ഭൂഷണമെങ്കിൽ പ്രേമം അത്മാവിന് ജീവനാകുന്നു. റിജ്ഞാനം മനസ്സിന്റെ വികാസമാകുന്നതുപോലെ പ്രേമം മനസ്സിന്റെ സൗഭാഗ്യമാകുന്നു. ജ്ഞാനം ചേരസ്സിനു ഭക്ഷണമാകുന്നെങ്കിൽ പ്രേമം അതിനു സേവകമാകുന്നു. പ്രിയം ഭക്തിയുടെ സന്താനമാണെന്നും ഒരു മഹാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്റെ സ്മൃതി പഥത്തിൽ എത്തുന്നു.

സ്നേഹം അനുഭവിക്കുന്നതോളം വലിയൊരു ഒന്നാകുന്നു. അനുഭവത്തിലാണതിന്റെ തത്വമറിയുന്നത്. മറെറൊരാൾക്കു നാമാകുപ്തിയായിത്തീരുന്നതും പ്രിയത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലാകുന്നു. പ്രേമത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ ചൈതന്യമായിത്തീർത്തിൽ താഴെപ്പറയും പ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

“ഉപഭോഗേന ഓനേന
കാർശ്യം കോശോപിയാസൃതി
ചിതം ഭൂയഃ ക്ഷണാൽ പ്രേമ-
ബന്ധാകാരോഭിവൽഭതേ.

സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും വലുതാകുമായിരിക്കുന്ന സ്നേഹമാണ് മനസ്സിനാധാരം. ഒരു വസ്തുവിന്റെ ശരിയായ രൂപം മനസ്സിൽ മായാത്തവിധം ചിത്രീകരിക്കുന്നതും സ്നേഹത്തിന്റെ വൃത്തിയാണ്. ഒന്നിന്റെ അപ്രത്യക്ഷതയിൽ മനസ്സിന് വ്യസനമുണ്ടാകുന്നതും പ്രേമമാകുന്നു. സ്നേ

ഹം അനുഭവിച്ചതിനെ വീണ്ടുംവീണ്ടും അനുഭവിക്കുന്നതിന് മനസ്സുവരുന്നതാണ്. സഭാപ്രിയമായ ഒരു മഹാകവി പ്രേമപരിപൂർണ്ണമായ വസ്തുവിന് സൗന്ദര്യമുണ്ടെന്ന് സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. അസന്ദർഭമെന്ന് പറഞ്ഞു ചിലർ പരിശുദ്ധിയുള്ള വസ്തുവിന് മറ്റുചിലർ സുഷുമയേറിയതെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത് സ്റ്റേഹംമൂലമാണ്. വംശഭേദമില്ലാത്ത ഒരു കവിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രേമം രമണീയമല്ലാത്ത വസ്തുവിന്റെ സുകുമാരതയും സുകുമാരിയുടെ പരിശുദ്ധിയും പരിശുദ്ധിയുടെ ഭാവനാപുമാണെന്നാകുന്നു.

സ്റ്റേഹം സമ്പന്നമായ ഒരു ഭാവിശേഷമാകുന്നു. അതിന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ ജീവിതം ദുസ്സാധകമായിപ്പരിണമിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം സുകൃതനശിക്കണമെന്നുള്ള പല സാമഗ്രികളും വലിപ്പക്കുറവും മഹനീയമായലോകജീവിതം കലുഷിതമാകയും അസംഖ്യമാപത്തുകൾക്കു്നിദാനമായും തീരുന്നതാണ്.

മനുഷ്യർക്ക് മഹത്തരമായ ഈശ്വരാനുഗ്രഹം വരികുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഭാഗമായപ്രിയം ആവശ്യമാകുന്നു. ഈശ്വരന്റെ അനിവാര്യപ്പെടുത്തലിനു് സിദ്ധിക്കാൻ്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമത്തിൽ വിശ്വസം നേടുന്നതിന് എത്ര മഹത്വമാക്കും, ലൗകികത്തെ വെടിയുന്നുണ്ട്. എത്രവേഗം യോഗികളാകുന്നു. എത്രപ്രാപ്തം വന്നുവരികളായിട്ടുള്ളത്. എത്രയോജനം ഭിക്ഷയിനിന്ന് ദൈവത്തിൽനിന്നും മനസ്സു വെച്ചുകൊണ്ട് ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റിത്തീർക്കുന്നു.

ഇത്രയും വിശിഷ്ട ലക്ഷണപരിപൂർണ്ണമായ പ്രകൃതിഭാവം എല്ലാ മനുഷ്യരിലും എല്ലാ ജീവികളിലും വലിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ലോകത്തിന്റെ സമാധാനം ആപരമസ്റ്റേഹത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നന്ദപരമല്ലാത്ത സ്റ്റേഹം എവിടെയും പ്രകാശിക്കട്ടെ!

ഓരോരുത്തർ സ്വയമായി സ്റ്റേഹിക്കുന്നതുപോലെ പരസ്പരമായും ഭവിക്കട്ടെ! സ്വയംഭജിതസ്റ്റേഹം മുഴുവൻ ഈശ്വരനിൽനിന്നു് വരികളാകട്ടെ. കാലത്തെ കവിയാൽക്കുറ്റിക്കുന്നതിലുള്ള മൗഢ്യത്തിൽ സ്റ്റേഹം നശിച്ചു പോകാതിരിക്കട്ടെന്ന് അധുനികന്മാരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകൊണ്ട് മഹാകവിയായ ഷേക്സ്പിയറുടെ ഗാനത്തേ ഞാനും പാടിക്കൊണ്ട് ഇതിനെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

അപ്പൊഴപ്പൊഴുതവായിട്ടും മെറിയകരണത്തിലിളകുന്നതും വിഷ്ണുമാണുവരുകിന് നശിച്ചിട്ടുമതുസ്ഥിരപ്രണയമല്ലതാൻ സ്ഥായിയാംപ്രിയമൊരേനിയല്ലുവിലസുന്നു; ഞാനഥയഥാർത്ഥമാം രാജാവിത്തൊരുമിപ്പതിൽ തടവിനറിയാതെയമരട്ടേ!

പ്രണയപ്രഭാവം.

(തുടർച്ച)

വെബ്ബിയസ് ലക്ഷ്മണൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

അരാണമ്മാളുവിൽവല്ലനേവനെതിരില്ലാത്തപുണ്യംകലനാ
മേളാരാളാണെങ്ങുമ്മാതിരിയൊരുവനെക്കാണതില്ലീശനെന്ത്യേ
നേരായനേവമോരോതരമിവളെനിരീക്ഷിച്ചിട്ടുംപോതുതമ്മിൽ
സ്വദാശാനന്ദാതുതത്താൽസടിതിചിറുവ്വിടുത്തിടിനാർസ്മികർമുറുറും.

അനാതീവാക്കിൽവന്നീടിനനിരുപമനാമീശനാദിത്യമർ
കുപ്പാനാഗാഗ്രേസരതന്നുടതനയരികുൾപ്പെട്ടൊരാളായിരുന്നു
മാനാതീതപ്രസിദ്ധിപ്പെലാലമപെതകുമ്പൂണെഴുംനേർപകുപ്പായ്
ത്താനാരാജാത്തമുൻതൽഗുണമഖിലപുമോത്തല്ലസിക്കുന്നുഭംഗം. ൧൫

വല്ലാശ്ചതുപ്രഭാവപ്രകാശമപുലരുംപൂജനാംതാതനെനെ
ന്നില്ലാതേമക്കൾമററുള്ളവരിലുമധികസ്നേഹവാത്സല്യഭാരം
വ്യക്തംകൊണ്ടുംവേിച്ചുവിമലതയശോഭാരവെശിഷ്ടവിഭാൽ
ക്കല്ലാമീശങ്ക;ഖലനാൽജനതതിയുമതിൽപങ്കുകെക്കൊണ്ടിരുന്നു. ൧൮

അക്കല്യാത്മാവിനപ്പെണ്ണിലുമവനിലവർക്കുംപരംരാഗമുണ്ടായ്
ചിക്കുന്നന്യോന്യമിസ്സംഗതിയറിയുവളത്താനവക്കൊട്ടുപോലും
തക്കംകിട്ടാത്തതൽസ്ത്രീപുരുഷരുമരുത്യാത്തിയെല്ലാംസഹിച്ചു
ന്നൾക്കമ്പംവിട്ടിതെല്ലായ്യാഴമമതരശ്രദ്ധകൈക്കൊണ്ടുകാത്തു. ൨൦

അക്കാലംരാത്രികാലത്തൊരുദിവസമിരുട്ടെങ്ങുമറീട്ടുമാറു
ള്ളക്കാർമേലങ്ങൾനീങ്ങീടിനാഗനതലംചേന്നാലാച്ചുരുമ്പിഞ്ഞ്
ദിക്കാകെത്തന്നോമോഹനവിമലമയുഖങ്ങൾചിന്നിപ്രമോദം
നിൽക്കാതാക്കുംപരത്തിത്തളിമയൊടുപരംഭംഗിയിൽപ്രേല്ലുസിച്ചു. ൨൨

പാരംനീളെച്ചൊരിഞ്ഞുള്ളൊരുപുതിയമഹാമാരിമാറീട്ടനല്ലം
നേരംചെന്നിട്ടില്ലെന്നവനിവലയമീക്ഷിക്കുകിൽതോന്നുമാക്കും
മാൻയൊവ്വനൃചിത്തഭ്രമഭളിട്ടുവാൻവിട്ടുദാസൻകണക്കെ
സ്നേഹഭ്രോപേതനാക്കുകുളിർപവനനിഴത്തെങ്ങുമേവീശിടുന്നു. ൨൪

തുടരും

കൈത്തൊഴിലും വ്യാപാരവും.

പ്രത്യേകമായ ഒരു സ്ഥലമോ, അധികമായ മൂലധനമോ ഇല്ലാത്തതും പരപക്ഷകൂടാതെ അവരവർക്കുതന്നെ സുലഭമായി ഉണ്ടാകുവാൻ സുരക്ഷിതമായും, കല്ലാ സ്ഥലത്തും സദാ ധാരാളം ചിലവാകുന്നതും നല്ല ലക്ഷണമെന്നതായതുകൊണ്ട്

വേദനാസംഹാരി
പല്ലപ്പൊടി
ചുണ്ണാണി
മുഖവുര
പല്ലവേദനക്കു
തേരുകിക്
കസ്തുരിമുളിക
വിരോധനമുളിക
ചെറുക
മലയാളി
ചെവിക്കുതിന്ന
രോമനാശിനി
ടി സോപ്പ
സ്നാനത്തേലം
മെറ്റാവകം
ലേയ്യങ്ങൾ
സോഡാവാട്ടർ
ലൈമസ് വാട്ടർ
ധനാരിസർപ്പം

ചെറുനാരങ്ങ സർപ്പം
പനിനീർ സർപ്പം
വാസനമുക്കത്തൂർ
സുഗന്ധകൃതമുളിക
മുഖക്കുരുവിന
പരിമളകേശത്തേലം
അക്കലനരക്ക
നരച്ച രോമചായ
ഇടിച്ച പൊക്കയില
പരിമള അടക്കപ്പൊടി
എസെൻസ് റോസ്
ലവണ്ണർവാട്ടർ
വസനവില്ല
സുവാധിത നീർ
കറുപ്പ മക്കിപ്പൊടി
നീലകുപ്പ ടി
ടി മക്കി
കറുപ്പമക്കി
കൊപ്പിമക്കി

റബ്ബർസ്റ്റാമ്പുമക്കി
ചുക്കുമക്കി
പച്ചമക്കി
നീലമക്കി
അടയാളമക്കി
രഥസ്യമക്കി
വെളിനിമിത്ത
അർമ്മൻസിക്വർ
പത്രപോളിക്
കുരുത്തരക്ക
മുക്കുന്നരക്ക
നീലഅരക്ക
തോൽകറുപ്പചായം
മരവാണിസ
തൂണികഴുകുന്നസോപ്പ
(മരുന്നസാമനം, ക
പ്പി, പെട്ടി, ചിത്രകുടകൾ
ചായങ്ങൾ മുതലായവ കി
ട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ.)

മുതലായ മറ്റുപല സുഖസംധകമായ കഷ്ടതകളും നിത്യോപയോഗമായസാമനങ്ങളും ഉണ്ടാകേണ്ടുന്ന ക്രമങ്ങളേയും അതുകൾക്കു ചിലവിനെ ഉണ്ടാകുവാൻ പരസ്യങ്ങൾ നടത്തേണ്ടുന്ന വഴികൾ മുതലായ വ്യാപാരരത്നങ്ങളേയും എല്ലാവരും ധാരാളം മനസ്സിലാക്കുന്ന രീതിയിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള

“വ്യാപാരബന്ധം”

എന്ന ഈ പുസ്തകത്തെ ഉടൻവാങ്ങി പഠിച്ചു സ്വന്തത്തുടങ്ങാട്ടു നിങ്ങൾക്കുപണം ധാരാളം സമ്പാദിക്കുവാൻ സംഗതിക്കുന്ന ഈവഴിയിൽ ഇറങ്ങുവിൻ. വില പുസ്തകം 1-ന്നു 1 രൂ 8, വി. പി. ചിലവു പുറമെ. കടലാസ്സിനുള്ള ശേർപ്പട്ടാക്കാരണം അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതികൾ കറവായതിനാൽ മുൻകൂട്ടി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതു ഉണ്ടാകുമായിരിക്കും.

എന്നു്

പി, എ. അയ്യർ,

എ. കെ. കണ്ണധരൻ
തൃശ്ശിവപേരൂർ.—തെൻതുറ

കേരള ദീപം.

ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മലയാള പ്രതിവാരപത്രം

പരിസംഖ്യ അണ്ടിൽ മുൻകൂർ

ഐ. ബി. രൂപമാത്രം.

നിഷ്കുലമായും, സ്വതന്ത്രമായും, വ്യക്തിയന്വേശമുള്ളതായും പൊതുവായും പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ലക്ഷ്യത്തിനായി, സമുദായകാര്യങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങൾ, നിയമകാര്യങ്ങൾ, കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭവനസംസ്ഥാനത്തിലായ തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരു പത്രം.

കേരളദീപത്തിൽ പരസ്യങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉത്തമമായ ഒരു അഭയമാകുന്നു. പരസ്യക്കൂലിയൊരിതം.

മാനേജിംഗ് ഉടമസ്ഥൻ

തോമസ് ചോൾ ബി. എ.

തൈക്കാട്, തിരുവനന്തപുരം

സർഗ്ഗം.

ബ്രഹ്മശ്രീ തച്ചടയത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ രക്ഷാധികാരിയിലും, മെസ്സേഴ്സ് പി. കെ. നാണുപിള്ള. എസ്. എൻ കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. ഇവരുടെ പത്രാധിപത്യത്തിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിശിഷ്ട മലയാളമാസിക. വിദഗ്ദ്ധന്മാർ എഴുതുന്ന പ്രൗഢനോഹരമായ ലേഖനങ്ങളും രസജനകമായ ചെറുകഥകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. വിശേഷാൽ പ്രതികൾ വരിക്കാർക്കുമാത്രം സൗജന്യമായി കൊടുക്കുന്നതാണ്. വാർഷികവരിസംഖ്യ രണ്ടു രൂപ. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വായനശാലകൾക്കും ഒന്നരരൂപ, മുൻകൂർ മണിയൻ ഡരായി അയക്കണം.

എസ്, മാനേജർ, "സർഗ്ഗം"

ഇരിങ്ങാലക്കുട.

A. & P. O.

വിദ്യാത്മികരുടെ ഭാഗ്യം.

എഴുപ്പം ഏഴുപ്പം ഇംഗ്ലീഷുപഠിക്കാൻ ഏറ്റവും എഴുപ്പം.

ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാസാഹായി ൨-ാംഭാഗം വരുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുപഠിക്കാൻ ആർക്കും ഏറ്റവും എഴുപ്പം. വിദ്യാത്മികൾക്കും അല്ലാത്തവർക്കും എല്ലാവർക്കും വലിയ ഭാഗ്യം. ഇതുവലിയ ഭാഗ്യം ഇതിനുമുമ്പിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ശബ്ദരൂപീകരണം വാക്യനിർമ്മാണം ഏഴുതൂക്കമുള്ള മാതൃക പ്രബന്ധരചന പഴയൊല്ലുകൾ സംജ്ഞാവിവരം മുതലായി ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാസംബിച്ഛ അറിവേണ്ട എല്ലാവിവരങ്ങളും ഭേദങ്ങിയതങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാസാഹായി വരുത്തിപഠിച്ചാൽ ആർക്കും ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കുകയും എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും മനറുചെയ്യും. ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാത്മികൾക്കും ഇംഗ്ലീഷു ഉപഭാഷയായി എടുത്തിട്ടുള്ള മലയാളവിദ്യാത്മികൾക്കും വീട്ടിൽത്തന്നെ ഇംഗ്ലീഷുപഠിക്കാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കും എല്ലാം ഒന്നുപോലെ ഉപകരിക്കുന്നമെന്നുള്ള പ്രത്യേകതതലോട്ടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപണ്ഡിതനായ മിസ്റ്റർ രാമൻഭരണവൻ അദ്ധ്യക്ഷതയുള്ളതായ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മഹത്വം വരുത്തി അറിയാനല്ലാതെ എഴുതിയറിയിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

പുസ്തകം ൧ ഷി വില രൂ ൧.൫

കേരളീയരുവജനമിതം.

ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയുടെ ഉന്നമനത്തിനുകത്തക്കതായ മതം, സമുദായം, വിദ്യാഭ്യാസം, വ്യവസ്ഥയും, കൃഷി, വിചാരപരിചയം, സാഹിത്യം, ജീവചരിത്രം, ദീർഘജീവിതോപായം തുടങ്ങിയുള്ള പ്രൗഢവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതും, നിങ്ങളുടെ പേരിനെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടു അതാതുമാസം ൧൫-ാംനാൾ മുൻപു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതും ആയ ഈ മാസികയുടെ വരിക്കാരികൾക്കു ഒരുക്കൊല്ലത്തേക്കു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുക. സമാനമുള്ളപക്ഷം ഒരു രൂപാ മുൻകൂർ അയച്ചോ അതുകയ്യു വി. പി. അയപ്പാൻ സമ്മതിച്ചോ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക.

വരിസംഖ്യ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ൨. ക്.

ചോദനാസ്ഥാനം—ഉടമസ്ഥൻ-കേരളീയരുവജനമിതം.

പനവേലി, ചൊട്ടാരക്കര—തിരുവിതാംകൂർ.

